

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ȘI SEBEȘ. GLOSAR (II)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIȚAN

Lucrarea de față reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra și Sebeș*. Prima parte a fost publicată în numărul anterior al revistei (respectiv literele A-F).

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la fața locului, apelându-se în egală măsură și la lucrările de toponimie (dicționare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice și memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localitățile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt așezate de-a lungul văilor Bistra (localitățile: Băuțar, Bucova, Cireșa, Ciuta, Cornișoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oțelu Roșu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschița, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) și Sebeș (localitățile: Borlova, Caransebeș, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zervești, Zlagna) principali afluenți ai râului Timiș.

Gai (OR) – loc cu fânețe, cartier al orașului. – După s. *gai* „tufiș pădure” (DEX, v. și DTB, IV, 74), cf. și Densusianu, Ț.H., 58 *gai* „cocoșul care, după credința populară, cântă sub cloșcă la trei zile” < vbulg. *gajati* „a croncăni” < srb. *gaj* (Gămulescu, *Elemente* 187). Tomici, *Onomastica*, 383, îl consideră de origine sârbească < *gaj* „pădurice, dumbravă”.

Gai (Vos) – fânețe. V. *supra*.

Gai (Zăv) – șes cu tufe și pășune. V. *supra*.

Gaiu (Iaz) – șes cu tufișuri. V. *supra*.

Gaiu ăl Mic (Obr) – șes arabil. – După top. **Gaiu* + determ. adj. *mic*, cu art. adj. *ăl* „cel”.

Gaiu Malului (OR) – șes arabil. – După s. *gai* + determ. topon. *Mal* (gen.).

Galbenu Grădiștenilor (Băț) – vârf de munte. – După top. *Galbenu* (< adj. *galben* prin substantivizare) + determ. n. grup *grădișteni* < *Grădiște* (numele vechi al Sarmizegetusei) (cf. DTB, IV, 75).

Gálița (Var) – drum. – După antrop. *Galița* (DNFR, 213).

Galița (Var) – șes arabil. V. *supra*.

Gard (Măg) – teren arabil. – După s. *gard* „construcție de lemn, de metal, de zidărie etc. care împrejmuește o curte, un teren, o grădină etc.” (cf. alb. *gardh*, sl. *gradŭ*) (DEX).

Gardu Țárinii (Băț) – șes arabil. – După s. *gard* + determ. subst. *țarină* (gen.).

Gârjobina Mare (Bor) – pădure de foioase. – După top. **Gârjobina* (cf. scr. *kržav* „schilod”) (+ suf. *-ina*), adj. rom. *gârjob* „încovoiat, strâmb” (DA), n. fam. *Gârjoabă* (DNFR, 225), cf. și DTB, IV, 98 + determ. adj. *mare*.

Gârjobina Mică (Bor) – pădure de foioase. – După top. **Gârjobina* + determ. adj. *mică*.

Gădvánu (Băț) – groapă în coastă de deal. – Cf. s. *găvan* „locuri joase cu văi întunecoase, în păduri” (DA) „scobitură, adâncitură pe care o prezintă un obiect” (< bg., scr. *vagan*) (DEX), cf. *găvan* „scobitură”; „obiect sau parte a unui obiect care prezintă o scobitură sau care poate lua o formă scobită”; „strachină sau blid (de lemn); conținutul unui astfel de vas” (< *găv* refăcut din pl. *găvuri* (< lat. *cavum*) + suf. augum. *-an*) (Loșonți, *Toponime*, p. 145-154).

Găina (Bor) – crac de deal cu pădure. – După antrop. *Găină* (DNFR, 216) sau s. *găină* (DTB, IV, 80).

Găina (Obr) – pârau. V. *supra*.

Găina (Var) – izlaz cu pârau, izvorăște din Vârfu Bătrân și se varsă în Acsin. V. *supra*.

Găina Mare (Var) – pădure de fag. – După top. *Găina* + determ. adj. *mare*.

Găina Mică (Var) – pădure de fag. – După top. *Găina* + determ. adj. *mică*.

Găinoń (Băț) – cartier al satului Băuțar. – După n. grup *găinoń* (< antrop. *Găină*) (DTB, IV, 81).

Gărâna (M) – parte ferită de soare. – După s. *gărână*, sinonim al lui *curătură* „loc într-o pădure, curățat de arbori, de mărăcini etc. pentru a putea fi cultivat” (DEX, v. și DTB, IV, 81).

Gărâna Jidánului (Cir) – pădure. – După s. *gărână* + determ. antrop. *Jidanu* (< s. *jidan* „evreu”, v. și *Jidana*) (TTRT (Sălaj), 176) (gen.).

Gărâna la Petrinél (Vos) – pădure de brad. – După s. *gărână* + determ. antrop. *Petrinel* (< antrop. *Petrin* (DNFR, 364) + suf. dim. *-el*) cu prep. *la*.

Găunoása (Mal) – pădure de foioase. – După adj. *găunos*, fem. *găunoasă* (substantivizat) „(Despre copaci sau trunchiuri de copaci) care este găurit, gol, mâncat pe dinăuntru; scorburos” (DEX).

Găuréni (Zăv) – deal cu denivelări de teren. – După n. grup *găureni* (< *gaură* + suf. *-eni*).

Gâfu (Bcv) – munți cu pășune. – După antrop. pop. *Gâfu* postverbal din *gâfâi*, cf. s. reg. Ban. *gâfă* „poreclă dată oamenilor grași care gâfâiesc” (DA, cf. DTB, IV, 95), cf. și s. reg. *gâf* „covată mică; măsură de 3 litri pentru luat vama la moară” (DAR).

Geamăna [zámăna] (RusM) – loc cu fânețe. – După adj. *geamănă* prin substantivizare.

Gemenița [zemeńița] (Băț) – parte de sat. – După top. *Geamăna* + suf. dim. *-ița*.

Giurgi [žurž] (Măr) – pârâu. – După antrop. *Giurgi* (DOR, 67).

Goana Mare (Obr) – pârâu. – După *top. *Goană* < s. *goană* „vânătoare de gonaci”, prin ext. „vânătoare” (DA, s. v. *goană*), substantiv postverbal din *goni*; (cf. *prigoană*) + determ. adj. *mare*.

Goana Mică (Bor) – pârâu. – După *top. *Goană* + determ. adj. *mică*.

Goana Mică (Obr) – pârâu. V. *supra*.

Gocicanu [goććánu] (Cic) – deal cu pomi fructiferi. – După antrop. pop. *Gocicanu* (DTB, IV, 107).

Godeana [gođána] (Obr) – pârâu. – După antrop. *Godeanu* + suf. top. *-a* (DTB, IV, 108).

Godeana (Glb) – pădure de conifere. V. *supra*.

Godeanu (Car) – stradă. V. *supra*.

Godeanu (VB) – vârful de munte. V. *supra*.

Godenile [gođéńilje] (Bcv) – munte. – După top. *Godeanu* (pl.), art. cu art. fem. (DTB, IV, 108).

Góleș (Bor) – pășune alpină. – După adj. *goleș*, despre dealuri, munți etc. „gol, pleșuv” sau antrop. *Goleș* (DOR, 285, s. v. *Gol*), cf. și top. scr. *Goleš*, VUK, 96; REZ, POPISA, 100, cf. DTB, IV, 110; Densusianu, Ț.H., 68.

Golu de la Lunci (Băț) – gol pe fund de vale. – După s. *gol* (art.) „teren neîmpădurit” (DEX) + determ. subst. *luncă* (pl.) cu prep. comp. *de la*.

Golu de la Prislóp (Băț) – pășune. – După s. *gol* (art.) + determ. topon. *Prislóp* precedat de prep. comp. *de la*.

Golu de Munte (Bor) – pășune. – După s. *gol* (art.) + determ. subst. *munte* precedat de prep. *de*.

Golu lu Dămián (VB) – izlaz comunal. – După s. *gol* (art.) + determ. antrop. *Dămian* (gen.) (DNFR, 164).

Golu Măciștii [gólu măšišćí] (M) – pășune pe valea râului Măciște, „gol mare unde pasc vacile”. – După s. *gol* (art.) + determ. topon. *Măciște* (gen.).

Golu Orlii (Bor) – fânețe. – După s. *gol* (art.) + determ. topon. *Orlea* (gen.).

Golu Popii (Dlc) – pășune. – După s. *gol* + determ. subst. *popă* (gen.).

Górița (TRu) – deal accidentat. – După antrop. *Goriță*, diminutiv al lui *Gore(a)*, cf. și bg. *Goritsa* (DNFR, 229), sau mai degrabă top. slav (sârbesc) < *gòrica*, dimin. al lui *gora* „munte, pădure” (vezi Schütz, *Terminologie*, 22).

Gorúni (Glb) – crac de deal. – După s. *gorun* (pl.) „specie de stejar cu trunchiul drept, cu frunze ovale, lobate pe margine și cu fructul o ghindă (*Quercus petraea*) (< bg., scr. *gorun*) (DEX).

Gorunu (Bor) – vârf de deal. – După s. *gorun*.

Grána (OR) – șes arabil. – După top. scr. *Grana* (s. *grana* „ramură, creangă” sau, mai degrabă, cu sens entopic, „frunte” VUK, 102, „braț de fluviu” (DTB, IV, 122).

Grădina [grădina] (Ciut) – teren arabil. – După s. *grădină* „suprafață de teren arabil, de obicei îngrădită, pe care se cultivă legume, flori sau pomi fructiferi, în vederea obținerii unor produse; grădinărie” (< bg., scr. *gradina*.) (DEX).

Grădina (Obr) – teren arabil. V. *supra*.

Grădina (OR) – șes arabil. V. *supra*.

Grădina Babii (Măr) – fânețe și livezi. – După s. *grădină* + determ. antrop. *Baba* (DNFR, 42) (gen.).

Grădina Bersămáni (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. topon. *Bersăman* (pl.).

Grădina cu Brazi (Bor) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. subst. *brad* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Grădina cu Brazi [grădina cu brád] (M) – poiană, pășune pe valea râului Hodinț, fostă pepinieră de rășinoase; în limbajul popular este folosit termenul de *grădină* pentru „pepinieră”. V. *supra*.

Grădina de la Copaci (Iaz) – teren arabil cu fânețe. – După s. *grădină* + determ. topon. *Copaci* precedat de prep. comp. *de la*.

Grădina de la Progáde (M) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. subst. *progade* „cimitir” precedat de prep. comp. *de la*.

Grădina de prin Băń (M) – loc lângă apă. – După s. *grădină* + determ. topon. *Băń* precedat de prep. comp. *de prin*.

Grădina din Izvoáre (Bcv) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. topon., cf. *Izvoarele*, precedat de prep. *din*.

Grădina Feștereáscă (Mal) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *feșterească* (< s. reg. înv. *fěrșter* „silvicultor”) (DAR) (< germ. *Förster*).

Grădina în Potoc (Dlc) – fânețe și pomi fructiferi. – După s. *grădină* + determ. topon. *Potoc* precedat de prep. *în*.

Grădina lu David (RusM) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. antrop. *David* (DNFR, 166) (gen.).

Grădina lu Gândac (Bcv) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. antrop. *Gândac* (gen.) (< s. *gândac*) (DNFR, 225) (gen.).

Grădina lu Mióń (Mal) – pășune. – După s. *grădină* + determ. antrop. *Mioni*, cf. *Miu* (< *Mihu*) + suf. *-oń* sau n. grup *mioni* < *Miu* = *Mihu*.

Grădina Mare (VB) – teren în pantă arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *mare*.

Grădina pe Cióburi (Dlc) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. topon. *Cioburi* precedat de prep. *pe*.

Grădina pe Dealuri (Dlc) – deal cu fânețe. – După s. *grădină* + determ. topon. *Dealuri* precedat de prep. *pe*.

Grădina Sătească (Zăv) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *sătească*.

Grădini Masa Neamțului (Dlc) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon. *Masa Neamțului*.

Grădini (Var) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.).

Grădinile (Mal) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl. art.).

Grădinile ale Mari (O) – teren arabil. – După s. *grădină* + determ. adj. *mari*, precedat de art. adj. *ale* „cele”.

Grădinile de la Sat [grădiniște ȃi la sat] (Băȃ) – teren arabil la marginea satului, fostă vatră a satului. – După s. *grădină* (pl.) + determ. subst. *sat* precedat de prep. comp. *de la*.

Grădinile la Hodinȃ (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon., cf. *Hodinȃ* precedat de prep. *la*.

Grădinile sub Dealu Pârâuănea (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon. *Dealu Pârâuănea*, cf. *Vârful Pârâuănea*, precedat de prep. *sub*.

Grădinile sub Răpi (Măr) – teren arabil. – După s. *grădină* (pl.) + determ. topon. *Răpi* precedat de prep. *sub*.

Grăniceru (Var) – izlaz. – După s. *grănicer* „militar instruit pentru pază la graniȃa unei țări; cordonaș” (< *graniȃă* + suf. *-ar*) (DEX).

Grăucea [grăuȃca] (Măr) – uliȃă. – După antrop. *Grăucea* (DTB, IV, 130).

Griviȃă Roșie (Primăriei) (Car) – stradă. – După top. *Griviȃă*, cu referire la *greva* de la uzinele *Griviȃă* din Capitală, când au căzut uciși câȃiva greviști + determ. adj. *roșie*, cu referire la culoarea sânelui.

Groapa Bistrii (Bcv) – afluent al Bistrei. – După s. *groapă* „gaură largă și adâncă în pământ” (DA) cu mare răspândire în toponimie (DTB, IV, 134) + determ. topon. *Bistra* (gen.).

Groapa cu Lupi [gruápa~] (M) – pășune în Tâlvele, „acolo au pus oamenii curse pentru lupi”. – După s. *groapă* + determ. subst. *lup* (pl.) precedat de prep. *cu*.

Groapa Hobánului (Măr) – vârf de munte. – După s. *groapă* + determ. antrop. *Hoban* (DNFR, 243) (gen.).

Groapa Hobanului (Var) – depresiune cu fânețe. – După s. *groapă* + determ. topon., cf. *Izvoru Hobanului* (gen.).

Groapa lu Lăpădat [gruóapa lu lăpădát] (M) – fânețe pe valea Stârna, „acolo or stat a lu Lăpădat”. – După s. *groapă* + determ. antrop. germ. *Lăpădat* (DNFR, 274), cf. și Densusianu, Ț.H., 73 (gen.).

Groapa Lupului (TRu) – deal domol cu adâncituri. – După s. *groapă* + determ. subst. *lup* sau antrop. *Lupu* (gen.).

Groapa Mare (Măg) – fânețe. – După s. *groapă* + determ. adj. *mare*.

Groapa Mică (Măg) – fânețe. – După s. *groapă* + determ. adj. *mică*.

Groapa Névoii (Bor) – gol alpin. – După s. *groapă* + determ. topon. *Nevoia* (gen.).

Groapa Șchéiului (Bor) – gol alpin. – După s. *groapă* + determ. topon. *Șcheiu* (gen.).

Groapa Șoimului (RusM) – fânețe. – După s. *groapă* + determ. topon., cf. *Cleanțu Șoimului* (gen.).

Grohote [gróhoće] (Măr) – cătun, loc cu piatră. – După s. *grohot* (pl.) „grămadă de pietre” (DA).

Gropán (Bcv) – un munte în formă de șa, mai așezat, *groapă* adâncă în partea de est a Văii Lupului, acoperit cu pădure de brad „îi ca o șă”. – După s. reg. Ban. *gropan* (augum.) „groapă mare”.

Gropanu Bucovenilor [gropánu bucovénilor] (M) – munte. – După s. *gropan* + determ. n. grup *bucoveni* „spre satul Bucova” (gen.).

Gruiu Lung (Car) - deal. – După s. *grui* + determ. adj. *lung*.

Gruń (Glb) – deal. – După s. *gruń* „bot de deal”, prin extensie și „deal” (< lat. *grünnium*) (DEX).

Gruń (Mal) – vârf stâncos în Muntele Mic. V. *supra*.

Gruń Mani (Mal) – vârf stâncos în Muntele Mic. – După s. *gruń* + determ. antrop. *Mani* (DNFR, 289), cf. și n. fam. *Mańi* (Densusianu, Ț.H., 77).

Gruńéțale (Cir) – deal cu pietre. – După s. reg. Ban. *gruńeț* (pl.) „grui mai mic” (< *gruń* + suf. *-eț*)

Grunéțu (Băț) – teren în pantă. – După s. reg. Ban. *gruńeț*.

Gruńețu ăl Mare (Bor) – deal cu pășune. – După top. **Gruńeț* + determ. adj. *mare*, precedat de art. adj. *ăl* „cel”.

Gruñețu ăl Mic (Bor) – deal cu pășune. – După top. **Gruñeț* + determ. adj. *mic*, precedat de art. adj. *ăl* „cel”.

Gruñețu Crucea Fetii (Zăv) – deal. – După s. reg. Ban. *gruneț* + determ. topon. *Crucea Fetii*.

Gruñețu Dâlmelor (Zăv) – deal. – După s. *gruñeț* + determ. topon. *Dâlme* (gen.).

Gruñețu lu Baraj (Măr) – deal în apropierea barajului. – După s. *gruñeț* + determ. topon. *Baraju* (gen.).

Gruñețu lu Crăciun Bunei (Zăv) – deal. – După s. *gruñeț* + determ. antrop. *Crăciun Bunei* (gen.).

Gruñețu lu Grind (Măr) – deal. – După s. *gruñeț* + determ. topon., cf. *În Grind* (gen.).

Gruñețu lu Sălătruc (Măr) – deal. – După s. *gruneț* + determ. topon., cf. *În Sălătruc* (gen.).

Gruñețu lu Șara (Măr) – deal. – După s. *gruñeț* + determ. antrop. *Șara* (gen.), v. *infra Șaru*.

Grunigéi (Bor) – deal cu pășune. – După s. dim. *grunigel* (pl.) „grui mai mic”.

Gruñețe (Cic) – dâmb cu teren arabil. – După s. *gruñeț* (pl.).

Gruñu Borlovenilor (Dlc) – drum. – După s. *gruñ* + determ. n. grup *borloveni* (gen.) arată proximitatea, dinspre localitatea Borlova.

Gruñu cu Calea (Bor) – drum. – După s. *gruñ* + determ. subst. *cale* cu prep. *cu*.

Gruñu cu Calea (Zer) – deal cu drum. V. *supra*.

Gruñu dintre Călovița și Călova Mare (Obr) – deal între două ape. – După s. *gruñ* + determ. topon. *Calovița*, *Calova Mare* cu prep. *dintre*.

Gruñu Juléștiului (Dlc) – deal. – După s. *gruñ* + determ. n. grup *julești* cu formă de singular (< *Julea*) (DNFR, 269).

Gruñu Lazului (Dlc) – deal. – După s. *gruñ* + determ. topon. *Laz* (gen.).

Gruñu lu Bálbeș (Dlc) – crac fără vegetație lemnoasă. – După s. *gruñ* + determ. antrop. *Balbeș* (gen.), cf. *Balbea* (DNFR, 45), v. și *Balb* (DOR, 188).

Gruñu Ramnii (Glb) – deal. – După s. *gruñ* + determ. topon. *Ramna* (gen.).

Gruñu Rúncului (Bor) – deal. – După s. *gruñ* + determ. topon. *Runcu* (gen.).

Guda (Bor) – teren arabil. – După antrop. *Guda* sau scr. *guda* „scoafă, femelă a mistrețului) (SKOK, I, 629, s. v. *guc*) (DTB, IV, 146), cf. și apel. reg. *gudă* „cățea” (DAR, DER).

Gura Balotitei (PoiMr) – loc cu fânețe. – După s. *gură* cu sens entopic, sinonim al lui *răstoacă* + determ. topon. *Balotița* (gen.).

Gura Bălăni [gúra bălání] (M) – fânețe naturale în partea de jos a izvorului Balana, tocmai în locul de vărsare. – După s. *gură* + determ. topon. *Bălana* (gen.).

Gura Bălții (Glb) – fânețe. – După s. *gură* + determ. subst. *baltă* (gen.).

Gura Bistrii (Bcv) – locul unde iese *Bistra* din munți. – După s. *gură* + determ. topon. *Bistra* (gen.).

Gura Borlovii (Bor) – pădure și izlaz. – După s. *gură* + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Gura Borlovitei (Bor) – pădure. – După s. *gură* + determ. hidron. *Borlovița* (gen.).

Gura Brátonii (Iaz) – deal de unde izvorăște Bratonea. – După s. *gură* + determ. topon. *Bratonea* (gen.).

Gura Cătămarului (RusM) – parte de sat. – După s. *gură* + determ. topon. *Cătămaru* (gen.).

Gura Ciubrii (Ciut) – locul de vărsare în Vâneța. – După s. *gură* + determ. topon. *Ciubra* (gen.).

Gura Cócínului (Vos) – izlaz. – După s. *gură* + determ. topon. *Cocinu* (gen.).

Gura Craiului (Bor) – pădure de unde izvorăște pârâul Craiu. – După s. *gură* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Gura Drăcsâniului (Obr) – vale. – După s. *gură* + determ. topon. *Drăcsâniu* (gen.).

Gura Găina (Var) – izlaz. – După s. *gură* + determ. topon. *Găina*.

Gura Gropii (Var) – izvor. – După s. *gură* + determ. topon. *Groapa* (gen.).

Gura Jgheabului (Cir) – vale cu fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. *Jgheabu* (gen.).

Gura Măloăsei (Bor) – pășune împădurită. – După s. *gură* + determ. topon. *Măloasa* (gen.).

Gura Merii (Vos) – vale cu apă. – După s. *gură* + determ. topon. *Meria* (gen.).

Gura Modușului (Bcv) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Modușu* (gen.).

Gura Nédéii (Glb) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Nedeia* (gen.).

Gura Négrii (RusM) – deal. – După s. *gură* + determ. topon., cf. *La Negrii* (gen.).

Gura Ogășului (Măg) – teren agricol. – După s. *gură* + determ. subst. *ogaș* (gen.).

Gura Ogașului (VB) – vale îngustă și pârâu. V. *supra*.

Gura Pârâului (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. subst. *pârâu* (gen.).

Gura Părincii (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. **Părinca* (< **Părinca* + suf. top. -a) < *părinca* „numele mai multor plante: mei, meișor, mohor, fân, *prin ext.* fânaț < lat. *panicum* (DLR s. v. *parâng*) (gen.).

Gura Pelánului (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. **Pelan* (< prep. *pe* + determ. subst. *lan*, inițial locul s-ar fi numit **Gura pe Intarea Lanului*) (gen.).

Gura Pietroasii [~pietroasii] (Bor) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Pietroasa* (gen.).

Gura Pietroasii (Mal) – vale deschisă. – După s. *gură* + determ. topon. *Pietroasa* (gen.).

Gura Plăiului (Bcv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. subst. *plai* (gen.).

Gura Popii (Băț) – parte de sat, „parte de sat la poalele unui deal”. – După s. *gură* + determ. topon., cf. *Izvoru Popii* (gen.).

Gura Reméții (Bcv) – loc de vărsare a pârâului Remetea. – După s. *gură* + determ. topon. *Remetea* (gen.).

Gura Scorilii (PoiMr) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. *Scorila* (gen.).

Gura Șucului (PoiMr) – loc cu fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. *Șucu* (gen.).

Gura Tarniței [gúra tárniți] (Bcv) – pădure de rășinoase. – După s. *gură* + determ. topon. *Tarnița* (gen.).

Gura Tihóbului (Ciut) – deal cu pădure. – După s. *gură* + determ. topon. **Tihobu* (gen.).

Gura Úliții (Vos) – răscruce de drumuri. – După s. *gură* + determ. subst. *uliță* (gen.).

Gura Văii (Zăv) – fânețe. – După s. *gură* + determ. topon. *Vale* (gen.).

Gura Văii Cérbului (M) – locul de vărsare al Văii Cerbului în Nermeș. – După s. *gură* + determ. topon. *Valea Cerbului* (gen.).

Gura Văii Lúpului (TRu) – pădure. – După s. *gură* + determ. topon. *Valea Lúpului*, cf. *Valea Văilup* (gen.).

Gura Zbégului (Bcv) – deal. – După s. *gură* + determ. topon. **Zbegu* (gen.).

H

Hándre (Măr) – fânețe. – După s. reg. *handră* (pl.) „iarbă ce crește prin grâu, agățându-se de el și încurcându-l” (DAR).

Hoagă [huágă] (Băț) – fânețe. – După s. reg. *hoagă* „groapă cu apă” (DA, v. și Sufletel, *Gorj*, 274, BTB, V, 12).

Hobéni (Glb) – șes arabil. – După n. grup *hobeni* (< (o)hăbeni > *oăbeni > obeni) „originari din satul Ohaba”.

Hodincior [hođínsór] (M) – pârâu, afluent al Șipotului. – După top. *Hodințu* + suf. dim. *-ior*.

Hodințu [hođințu] (M) – pârâu, afluent al Șipotului. – După antrop. *Hodințu* (DTB, V, 13).

Hodințu (Măr) – deal cu fânețe și pomi fructiferi. V. *supra*.

Hotar (Zg) – terenuri agricole. – După s. *hotar* „linie care desparte o proprietate de alta sau o așezare de alta. 2. Fig. Limită, margine, capăt, sfârșit. 3. Moșie, proprietate (mare); p. ext. regiune, țară. (Reg.) Teritoriu în proprietatea (locuitorilor) unei comune.” (< magh. *határ*) (DEX).

Hotáru (RusM) – teren mai jos, arabil. V. *supra*.

Húcu Mare (Măr) – cascadă pe râul Șucu. – După un antrop. *Hucu*, *Ucu* cu *h* protetic + determ. adj. *mare*.

Hucu Mare (PoiMr) – cascadă pe Șucu. V. *supra*.

Hucu Mic (Măr) – cascadă pe râul Șucu. – După top. *Șucu* + determ. adj. *mic*.

Hucu Mic (PoiMr) – cascadă pe Șucu. V. *supra*.

Hușănița [hușăníța] (RusM) – pârâu. – Hidronimul presupune o temă **Hușana* căreia i s-a adăugat suf. *-ița*, cu valoare diminutivală.

I

Ibârlonț (Bor) – coastă cu teren arabil. – După s. reg. *ibrilont* < germ. *Überland* „teren, proprietate care nu poate fi vândută” (v. DTB, V, 31).

Ibârlonț (Ciut) – teren în pantă cu fânețe. V. *supra*.

Ibrilonț (Mal) – izlaz comunal.

Ibrilonț (Zer) – teren arabil și fânețe.

Ibirloănțe (Zăv) – șes arabil. – După s. reg. *ibrilont* (pl.).

Ibriloanțe (Cir) – șes arabil. V. *supra*.

Icoană [icóănă] (Glb) – teren în pantă, arabil. – După s. *icoană* „imagine pictată sau, mai rar, sculptată, care reprezintă diferite divinități sau scene cu temă religioasă și care servește ca obiect de cult” (< sl. *ikona*) (DEX).

Iedera [iédëra] (Bor) – pădure amestec. – După s. *iederă* „specie de arbust târâtor sau agățător, cu frunze verzi strălucitoare și cu flori mici, galbene-verzui, adesea cultivat ca plantă decorativă (*Hedera helix*)” (< lat. *hedera*) (DEX).

Iegărie [iegărije] (Var) – groapă de var. – După s. reg. *iagă* (< *uiagă*) „sticlă” + suf. col. *-ărie*.

Ieruga [ierúga] (Car) – canal, cu lugime totală de 9 km / 14 km². – După s. *ierugă* „braț de râu ce duce apa la moară; iazul morii, gârla morii” (DA, v. și DTB, V, 38-39; DTRO, III, 229-230; Porucic, *Lexiconul*, 37; Frățilă, SDT, 99-100; Loșonți, *Toponime*, 174; Oancă, *Probleme*, 114) (< scr. *jaruga* „canal”) (DEX).

Ieruga (Iaz) – braț descins din Bistra. V. *supra*.

Ieruga (Obr) – apă curgătoare artificială, fostă moară. V. *supra*.

Ieruga de la Moară (Măg) – canal ce duce la moară. – După s. *ierugă* + determ. subst. *moară* precedat de prep. comp. *de la*.

Ieruga lu Néta (Glb) – foste mori și cazane pe Bistra. – După s. *ierugă* + determ. antrop. *Neta* (DNFR, 352), cf. și *Neta* (Densusianu, Ț.H., 74) (gen.).

Ierugă (Măr) – afluent al Bistrei. – După s. *ierugă*.

Ierugi [ierúž] (OR) – fânețe. – După s. *ierugă* (pl.).

Iezéru (Măr) – iezer. – După s. *iezer* (art.) „lac adânc situat între munți” (< sl. *jezerŭ*) (DEX).

Iezeru [iezăru] (Bcv) – zonă alpină stâncoasă cu jnepeni. – După s. *iezer* (art.).

Iezăru Búcovii (Bcv) – lac. – După s. *iezer* + determ. topon. *Bucova* (gen.).

Iezeru Mare (M) – lac sub Vârful Pietrii. – După top. *Iezeru* + determ. adj. *mare*.

Iezeru Mic (M) – lac sub Vârful Pietrii. – După top. *Iezeru* + determ. adj. *mic*.

Iezeru Mijlociu [iezăru mijlošiu] (M) – lac sub Vârful Pietrii. – După top. *Iezeru* + determ. adj. *mijlociu*.

Iezărúț (Bcv) – lac. – După s. dim. *iezăruț*.

Iezúțu (Obr) – pârau, izvorăște din Olan și se varsă în Bistra. – După s. dim. *iezuț* (< s. *iaz*).

Imăloása (Mal) – poiană. – După adj. reg. Ban. *imălos* „lutos” (ANON. CAR. *apud* DTB, V, 44) prin substantivizare.

Intrare Nord (act. **Pavel Chinezu**) (Car) – stradă. – După s. *intrare* „stradă mică (înfundată la un capăt); fundătură” (DEX) + determ. subst. *nord*.

Intravilán (VB) – teren arabil în vatra satului. – După s. *intravilan* „suprafață de întindere a unei localități” (< lat. *intra villa*) (DEX).

Irighiș [iríg iș] (Bor) – vale cu apă și plantație de pomi fructiferi. – După magh. *űreges* „scorburos” sau *űreg* „bârlog, vizuină, scorbură” (v. DTB, V, 49) + suf. col. *-iș*.

Iugiu [iúzu] (Măr) – porțiune a dealului Runcurelu. – După s. *iugă* „vânt de sud” (< bg. scr. *jug* „idem”) (DA *apud* DTB, V, 51).

Izlázu (Ciut) – pășune. – După s. *izlaz* „loc sau câmp nelucrat, pe care crește iarba, folosit ca pășune; imaș, pășune” (< bg. *izlaz*) (DEX).

Izlazu (OR) – pășune. V. *supra*.

Izlazu (VB) – pășune. V. *supra*.

Izlazu (Zăv) – pășune. V. *supra*.

Izlazu lu Țarina Nouă [~lu țarina nóuă] (Iaz) – teren în pantă cu pășune și livadă. – După s. *izlaz* + determ. topon. *Țarina Nouă* (gen.).

Izlazu Nou (Ciut) – fânețe și teren arabil. – După top. *Izlazu* + determ. adj. *nou*.

Izlazu Satului (Zăv) – pășune. – După top. *Izlazu* + determ. subst. *sat* (gen.).

Izvoărele (Bcv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *izvor* „apă subterană care iese sau țâșnește la suprafața pământului; fântână; loc de unde izvorăște la suprafața pământului un izvor, o apă curgătoare; începutul unui râu; obârșie” (< sl. *izvorŭ*) (DEX) (pl. art.).

Izvoarele [izvoárăli] (Iaz) – teren arabil. V. *supra*.

Izvoarele (Măr) – teren cu văi multe și fânețe. V. *supra*.

Izvoarele de la Dâmb (Iaz) – izvoare în Sat Bătrân. – După s. *izvor* (pl. art.) + determ. topon. *La Dâmb* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoarele de la Șușară (Iaz) – din Sat Bătrân. – După s. *izvor* (pl.) + determ. topon. *Șușară* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoarele de Lemene [~dă lémne] (VB) – izvor. – După s. *izvor* (pl.) + determ. subst. *lemn* (pl.) precedat de prep. *de*.

Izvoarele din Cleanț (Glb) – izvoare în Valea Merișoru. – După s. *izvor* (pl.) + determ. subst. *cleanț* precedat de prep. *din*.

Izvoarele din Troiene [~din troiéne] (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* (pl.) + determ. topon., cf. *Troiene*, precedat de prep. *din*.

Izvoarelele [izvorăli] (Glb) – izvoare mici. – După s. *izvorel* (pl. art.) „izvor mic”.

Izvoarelele (PoiMr) – fânețe. – După s. dim. *izvorel* (pl. art.).

Izvor la Bunei (Măg) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Bunei* (gen.), cf. *Cotul lu Bunei* precedat de prep. *la*.

Izvoru Alb (Mal) – ivor, izvorăște din Bloju. – După s. *izvor* + determ. adj. *alb*.

Izvoru Alb (Măr) – izvor, izvorăște din Vârfu Pietrii și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Izvoru Alb (PoiMr) – izvor, izvorăște din Bloju și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Izvoru Albinii (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Albina și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Albina* (gen.).

Izvoru ăl Mare (Băț) – izvor. – După s. *izvor* + determ. adj. *mare* cu art. adj. *ăl* „cel”

Izvoru Báieru (Bor) – pârau, izvorăște din Baieru și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Baieru*.

Izvoru Balcii [~bálísi] (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Balca și se varsă în Bordu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Balca* (gen.).

Izvoru Balotii [~báloci] (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Balota* (gen.).

Izvoru Bârnărád (Bor) – izvor, izvorăște din Bârnărád și se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Bârnărád* (< antrop. *Bernard*).

Izvoru Borlívii (Bor) – locul de unde izvorăște Borlova, de sub Muntele Mic. – După s. *izvor* + determ. topon. *Borlova* (gen.).

Izvoru Bóului (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Cracu Boului și se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. topon. *Bou*, cf. *Cracu Boului* (gen.). Inițial locul s-ar fi numit **Izvoru de la Cracu Boului*.

Izvoru Brădățelului (Bor) – izvor, izvorăște din Brădățel și se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Brădățel* (gen.).

Izvoru Călúgărului (Car) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *călugar* „bărbat care a făcut legământ să ducă o viață religios-ascetică și care trăiește într-o comunitate mănăstirească; monah. II. Instalație hidrotehnică cu ajutorul căreia se poate evacua apa din heleșteie, lacuri sau bazine artificiale în vederea primenirii ei” (< sl. *kalugerŭ*) (DEX) (gen.).

Izvoru Ciurilii (Bor) – izvor, izvorăște din Ciurila și se varsă în Apa Bolvașniței. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ciurila* (gen.).

Izvoru Copacilor (Bor) – izvor, izvorăște de la Copaci și se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Copaci* (gen.).

Izvoru Corhánului (Bor) – izvor, izvorăște din Văratica Mică și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Corhanu* (gen.).

Izvoru Cracu Lat (Bor) – izvor, izvorăște din Văratica Mare și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cracu Lat*.

Izvoru Craiului [~cráiuļu] (Bor) – izvor, izvorăște din Muntele Mic și se varsă în pâraul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Craiu* (gen.).

Izvoru Crucișoarelor [~crușișóárelor] (Bor) – izvor, izvorăște din Goleș și se varsă în Râu Mare, fostă cabană forestieră numită Crucișoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Crucișoarele* (gen.).

Izvoru Cucúții (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Fâșcu și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cucuta* (gen.).

Izvoru Cúntului (Bor) – izvor, izvorăște de sub Țarcu și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cuntu* (gen.).

Izvoru Danciului [~dánșulu] (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Danciu* (v. bg. *Dančo*) (DNFR, 165) (gen.).

Izvoru de la Fața Craiului (Bor) – izvor, izvorăște de sub Brazilii lu Borca și se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Fața Craiului* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Mormiņ (Var) – fântână artificială. – După s. *izvor* + determ. subst. *mormiņ* „cimitir” precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Plopi (Bor) – izvor, izvorăște de la Fața Plopilor și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Plopi* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Pustăliu (Bor) – izvor, izvorăște de la Fiuloania și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Pustăliu* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Vălăie (Bor) – izvor, izvorăște din Văratica Mare și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. subst. *vălău* (pl.) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de Apă [~dă apă] (VB) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *apă* precedat de prep. *de*.

Izvoru de la Anini (Glb) – izvor, izvorăște de sub Purcăreața Mică și se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. subst. *anin* (pl.) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Boia Draga [~dă la bóia drága] (Bor) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Boia Draga* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Butoară [~di la butoără] (Băț) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *butoară* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Cheia Mare [~dă la kéja] (Bor) – crac de deal cu pădure și un izvor care se varsă în Borlova. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cheia Mare* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Coman [~dă la cóman] (Bor) – izvor, se varsă în Borlova. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Cracu lu Coman* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Fața Orlii [izvǔóru dă la fáța ǔórlji] (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Fața Orlii și se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Fața Orlii* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Fluieroagă [~di la fluieroágă] (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Fluieroagă* (< poreclă, cf. *Flueroń* (DTB, IV, 60), *Fluireci*, *Fluierici* (DNFR, 204)) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Ladă [~de la ládă] (Obr) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ladă*, hipoc. slav de la *Ladislava*, variantă a lui *Vladislava*, cf. și n. fam. germ. *Lada* (Densusianu, Ț.H., 77) precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Lunca cu Aluni (Bor) – izvor, se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Lunca cu Aluni* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Ogașu Poienii [~dă la ogașu poieni] (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Surpătură și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ogașu Poienii* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Pădînă (Zg) – ogaș. – După s. *izvor* + determ. topon. *Padina* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru de la Vărățicea [izvʰóru dă la vărățisa] (Bor) – izvor, izvorăște din Vărățicea și se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Vărățicea* precedat de prep. comp. *de la*.

Izvoru din Dealu Florii (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Dealu Florii* precedat de prep. *din*.

Izvoru din Ogrăzi (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Ogrăzi* cu prep. *din*.

Izvoru din Poiana Bradului (Glb) – izvor în Poiana Bradului. – După s. *izvor* + determ. topon. *Poiana Bradului* precedat de prep. *din*.

Izvoru Dobréștii (Bor) – izvor, izvorăște din Dobreasca și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Dobreasca* (gen.).

Izvoru după Moară (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. subst. *moară* precedat de prep. *după*.

Izvoru Gârjobinii Mare [~gîrjâbîni mârje] (Bor) – izvor, izvorăște de sub Vărătica Mică și se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Gârjobina Mare* (gen.).

Izvoru Gârjobinii Mici [~gîrjâbîni miś] (Bor) – izvor, izvorăște de sub Vărătica Mică și se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Gârjobina Mică* (gen.).

Izvoru Găinii (Bor) – izvor, izvorăște din Cracu Găinii și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Găina* (gen.).

Izvoru Goleșului [~golișetulu] (Bor) – izvor, izvorăște din Culmea Ursului și se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. topon. *Goleș*, cf. top. sl. **Golīcī* (< sl. *golŭ* + suf. *-īcī*), cu tratamentul sud-slav oriental ca *e* al ierului slab intens din suf. *-īcī*. Cf. și bg. *Golec* (gen.).

Izvoru Gorunului (Bor) – izvor, izvorăște din Vârful Gorun și se varsă în pârâul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Gorunu* (gen.).

Izvoru Hobanului [~hobánulu] (Var) – loc în pășunatul de munte al satului, lângă un izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Hoban* (DNFR, 243) (gen.).

Izvoru Holdelor [~hóldelor] (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *holdă* „grădină” (gen.).

Izvoru Iedului (Bor) – izvor, izvorăște din Brazii lu Ioviășcu și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Iedu* (gen.) (DNFR, 254) sau s. *ied*.

Izvoru Iosiv [~iósiv] (Bor) – izvor, izvorăște de sub Orlea și se varsă în Borlovița. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Iosâv* (cf. *Iosiv*) (DNFR, 260).

Izvoru la Fântânele (Zăv) – izvor în izlazul comunal. – După s. *izvor* + determ. topon. *Fântânele* cu pep. *la*.

Izvoru la Maria lu Fon (Măg) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Maria lu Fon* (prenume + poreclă, cf. *Fon/e, -ea, -escu*) (DOR, 59) cu prep. *la*.

Izvoru la Văile Rele (Bor) – izvor, izvorăște de la Văile Rele și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Văile Rele* cu prep. *la*.

Izvoru Largului (Bor) – izvor, izvorăște de sub Văratica Mare și se varsă în pâraul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Largu* (gen.).

Izvoru lu Achim [~lu akím] (Vos) – izvor, se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Achim* (< *Ioachim*, nume biblic) (DNFR, 20) (gen.).

Izvoru lu Aglicériu (Glb) – pârau, izvorăște din Ponorna Mică și se varsă în Ponorna. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Agliceriu* (< s. reg. Ban. *aglică*, v. *supra Aglicea*) (gen.).

Izvoru lu Băcșanu (Bor) – izvor, izvorăște din Goleș și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Bocșan*, cu varianta *Băcșan*, v. *supra Clențurile lu Bocșan*.

Izvoru lu Bénța (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Bența* (aceiași cu *Bențea*) (DNFR, 60) (gen.).

Izvoru lu Burtea [~lu búrcá] (Ciut) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Burtea* (poreclă) (DNFR, 90) (gen.).

Izvoru lu Buru (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Buru* (cf. bg. *Buro*) (DNFR, 90) (gen.).

Izvoru lu Ceca [~lu céca] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Ceca* (DOR, 236) sau s. reg. *cecă* „ciuhurez, huhurez, bufniță” (DAR) (gen.).

Izvoru lu Chentu [~lu kéntu] (Ciut) – izvor natural în Săliște. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Chentu* (poreclă cunoscută în localitate), hipoc. de la *Vichente* (gen.).

Izvoru lu Cioaba [~lu ŝuqába] (Bor) – izvor, izvorăște din Vâlful lui Gorun și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Cioaba* (DNFR, 122-123) sau s. reg. *cioabă* „vas de lemn spurcat. 2. pipă; lulea mare de lut, veche, cu ciubuc lung” (DAR) (gen.).

Izvoru lu Crai [~lu crai] (Zer) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Crai* (gen.), v. *supra Craiu*.

Izvoru lu Crísta (Ciut) – izvor, izvorăște din Nedeia și se varsă în Șucu. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Crista* (DNFR, 158) (gen.).

Izvoru lu Curea [~lu cúręa] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Curea* (< *cur* + suf. *-ea*) (DNFR, 161) (gen.).

Izvoru lu Dila (Bor) – izvor, izvorăște din Șauca lu Dila și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Dila* (cf. srb. *Dila*) (gen.).

Izvoru lu Dila 2 (Bor) – izvor, izvorăște din Șauca lu Dila și se varsă în Râu Mare. V. *supra*.

Izvoru lu Drăgălină (Bor) – izvor, izvorăște din Poiana lu Drăgălină și se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Drăgălină* (cf. bg. *Dragalina*) (DNFR, 180) (gen.).

Izvoru lu Firăru [~lu firăru] (Bor) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Firăr* (gen.).

Izvoru lu Fodor (Bor) – izvor, izvorăște din Pădurea Dosu Răului și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Fodor* (gen.).

Izvoru lu Gărău [~lu gărău] (Bor) – izvor, izvorăște din Culmea Ursului și se varsă în Valea de Rugi. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Gărău* derivat din tema *Gar-* (cf. *Garcea*) + suf. *-ău*. (gen.).

Izvoru lu Gheába (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Gheaba* (< s. *ghebă* „manta țărănească lungă, împodobită cu găitane” (cu varianta reg. *gheabă*) (< tc. *kebe*) (DEX), ar putea fi pus și în legătură cu s. *ghebe* „*Armillaria mellea*, *Boletus calopus*” (Dicț. *etnobotanic*, 238) (gen.).

Izvoru lu Gruia [~lu grúja] (Bor) – izvor, izvorăște din Pogări și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Gruia* (cf. bg. *Gruja*) (DNFR, 232) (gen.).

Izvoru lu Hamat (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Hamat* (DNFR, 235) (gen.).

Izvoru lu Iosiv a lu Costan [~lu jósv a lu costán] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. prenume + preclă *Iosiv a lu Costan* (< s. *Costa*, hipoc. de la *Constantin* + suf. *-an*) (gen.).

Izvoru lu Iovițăscu (Bor) – izvor, izvorăște din Pustăliu și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Iovițăscu* (gen.), v. *supra* *Brazii lu Iovițăscu*.

Izvoru lu Jan (Iaz) – din Sat Bătrân. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Jan* (cf. bg. *Žan*) (DNFR, 265) (gen.).

Izvoru lu Jidanu [~lu jídánu] (Bor) – pârâu, izvorăște din Poienile Orlea și se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Jidanu* (< s. *jidán* „evreu”) (DEX) (gen.).

Izvoru lu Láibăr (VB) – izvor în lunca Valea Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Laibăr* (< s. *laibăr* „haină țărănească (de postav) scurtă până în talie, strânsă pe corp și de obicei fără mâneci; lăibărac. 2. Manta lungă și largă pe care o purtau odinioară boierii” (< säs. *leibel*) (DEX) (gen.).

Izvoru lu Luca (Vos) – izvor, izvorăște din Cocinu și se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Luca* (nume biblic) (DNFR, 283) (gen.).

Izvoru lu Luță (Vos) – izvor, izvorăște din Cocinu și se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Luță* (hipoc de la *Vasile, Ilie* etc.) (cf. și DNFR, 285) (gen.).

Izvoru lu Micșan (Iaz) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Micșan* (< *Micșa* + suf. *-an*) (DNFR, 304).

Izvoru lu Miculésu (Obr) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Miculescu* (< *Micul(a)* sau *Micu(l)* + suf. *-escu*) (DNFR, 304) (gen.).

Izvoru lu Moájär (Glb) – izvor, izvorăște din Bogdanu și se varsă în Valea Glimbocii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Moajer* (< s. *moajer*, variantă a lui *mojar*) (DNFR, 312), cf. și Densusianu, Ț.H., 84 care înregistrează numele de bou *Možar* (gen.).

Izvoru lu Mochin [~lu mokín] (Var) – izvor amenajat de un cioban. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Mochin* (< *Moca* + suf. *-in*) (gen.).

Izvoru lu Niștotă [~lu niștótă] (Obr) – izvor, se varsă în Vălău Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Niștotă* (< s. *niștótă* „scumpete, penurie” < sl. *ništeta* (Tiktin), cf. bg. *ništeta* (DER)) (gen.).

Izvoru lu Órbu (Bor) – izvor, izvorăște de sub Poiana lui Orbu și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Orbu*, poreclă (< s. *orb*).

Izvoru lu Pălădin [~lu pälăđin] (Băt) – izvor în dealul Stâmbului. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Pălădin* (< antrop. *Palade*) (DNFR, 348) (gen.).

Izvoru lu Pemu [~lu piému] (Bor) – izvor, se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Pemu*, cf. și s. *pem* „ceh din Boemia”, v. *infra Stâna lu Pemu* (gen.).

Izvoru lu Peștereanu [~lu peșcereănu] (Glb) – izvor natural în Valea Slatina. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Peștereanu* (< top. *Peștera* + suf. *-ean*) (gen.).

Izvoru lu Pistrîtu (Bor) – izvor, izvorăște de la Bord și se varsă în Borlova. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Pistrîtu* (DNFR, 367) (gen.).

Izvoru lu Puiu (Vos) – izvor, izvorăște din Cocinu și se varsă în Bistra. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Puiu* (DNFR, 382) (gen.).

Izvoru lu Radu (Obr) – pârau, izvorăște de sub Vârful Ascuțita Mare și se varsă în Vârciorova. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Radu* (prenume) (DNFR, 386) (gen.).

Izvoru lu Repu (Iaz) – din Sat Bătrân. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Repu* (gen.).

Izvoru lu Rudină [~lu ruđină] (Obr) – izvor, – După s. *izvor* + determ. antrop. *Rudină* (cf. *Rodina* < bg. *Rodina*) (DNFR, 396).

Izvoru lu Saltu (Bor) – izvor, izvorăște din Vărățicea și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Saltu* (gen.).

Izvoru lu Șerbán (Zer) – pășune cu izvor și stână. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Șerban* (prenume, cf. bg. *Šerban*) (DNFR, 433) sau < s. *șerb* „țaran legat de pământul moșierului, depinzând cu persoana și cu bunurile sale de acesta; iobag. 2. (Înv.) Sclav, rob” (< lat. *servus*) (DEX) + suf. *-an*) (gen.).

Izvoru lu Șócu (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Șocu* (gen.).

Izvoru lu Șușoi [~lu şușóĭ] (Var) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Șușoi* (< *Șușu* + suf. *-oi*, cf. bg. *Šušu*) (DNFR, 438).

Izvoru lu Țigani (VB) – izvor în izlazul comunal. – După s. *izvor* + determ. n. grup *țigani* (gen.).

Izvoru lu Țâțu (Bor) – izvor, izvorăște din Fața Zlăgnii și se varsă în Apa Zlăgnii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Țâțu* (cf. gr. *Tsisos*, *Tsitsu*) (DNFR, 471).

Izvoru lu Țuican [~lu Țuicán] (Cic) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Țuican*, (nume de familie < *Țuicu* (DNFR, 472) + suf. *-an*) (gen.).

Izvoru lu Verendeanu [izvóru lu verenghjánu] (M) – izvor pe dealul Tocii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Verendeanu* (< oicon. *Verendin* > *Verendineanu* > *Verendeanu*) (gen.).

Izvoru lu Vida (OR) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Vida* (cf. bg. *Vida*) (DNFR, 484) (gen.).

Izvoru Mălița (Bor) – izvor, izvorăște de la Pădurea Maliți și se varsă în Apa Bolvașniței. – După s. *izvor* + determ. topon. *Malița* (gen.).

Izvoru Mănciului (Bor) – izvor, izvorăște de la Manci și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Manci* (gen.).

Izvoru Mârșavului (Bor) – gol alpin. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Mârșavu* (< s. *mârșav*), cf. n. fam. *Mârșáv* (Densusianu, Ț.H., 77) (gen.).

Izvoru Măloasii [~măloásî] (Bor) – izvor, izvorăște din Măloasa și se varsă în pâ râul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Măloasa* (gen.).

Izvoru Măloșița (Bor) – izvor, izvorăște din Floace și se varsă în pâ râul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Măloșița*.

Izvoru Mărăiacu (Bor) – izvor, izvorăște din Dosu Măgăzâinii și se varsă în Valea de Rug. – După s. *izvor* + determ. topon. *Mărăiacu*.

Izvoru Mărganilor [~mărgánilor] (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. n. grup *mărgani* „locuitori ai comunei Marga” (gen.).

Izvoru Măstăcănelui (Bor) – izvor, izvorăște de sub Cuntu și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. subst. *mesteacăn* (gen.).

Izvoru Orășanului [~orășanului] (Ciut) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *orășan* (locuitor de la oraș; caransebeșean) (gen.).

Izvoru Pietroăsei (Bor) – izvor, izvorăște din Muntele Mic și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Pietroasa* (gen.).

Izvoru Pietroșiței (Bor) – izvor, izvorăște din Pogări și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Fața Pietroșiței* (gen.).

Izvoru Pigii (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Piga și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Piga* (gen.).

Izvoru Pópii (Băț) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst. *popă* (gen.).

Izvoru Popii (M) – izvor în Poiana Popii, pădure de rășinoase și foioase. – După s. *izvor* + determ. subst. *popă* (gen.).

Izvoru Pustăliului [~pustăliului] (Bor) – izvor, se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Pustăliu* (gen.).

Izvoru Răchii (Bor) – izvor, izvorăște din Răchita și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Răchita* (gen.).

Izvoru Răcuinii [~răcúini] (Bor) – izvor, izvorăște din Pădurea Răcuinii și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. subst. *răcuină* variantă a lui *răcovină* „mică plantă erbacee târâtoare, cu flori mici, albe sau albe-verzui și cu fructul o capsulă lunguiață (*Galium rotundifolium*). 2. Mică plantă erbacee cu tulpina târâtoare, cu flori albe, cu petalele mai scurte decât sepelele, folosită în medicina populară (*Stellaria media*)” (DEX) (gen.).

Izvoru Rădăcinii [~rădășíni] (Bor) – izvor, izvorăște din Văratica Mare și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. subst. *rădăcină* (gen.).

Izvoru Rece [~răše] (Băț) – izvor. – După s. *izvor* + determ. adj. *rece*.

Izvoru Rece (Bor) – câmpie alpină. V. *supra*.

Izvoru Rece (Mal) – izvor. V. *supra*.

Izoru Sec [~săc] (Iaz) – izvor care seacă. – După s. *izvor* + determ. adj. *sec*.

Izvoru Sârboni (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Sârboni* (< *Sârbu* (DNFR, 417) + suf -*oń*).

Izvoru Scării (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Cracu Scării și se varsă în pâraul Bordu. – După s. *izvor* + determ. topon. **Scara*, cf. *Scările*, *Cracu Scării* (gen.).

Izvoru Sebeșului [~săbeșului] (Bor) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon. *Sebeș* (gen.).

Izvoru Stâniei [~stîni] (Mal) – izvor. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Stâna Mălănilor* (gen.)

Izvoru Strâgónului (Bor) – izvor, izvorăște din Poiana Strâgoniului și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strâgońu* (gen.).

Izvoru Strâmbului (Bor) – izvor, izvorăște din Văratica Mare și se varsă în pâraul Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strâmbu* (gen.).

Izvoru Strâmtu (Bor) – izvor, izvorăște de sub Fâșcu și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strâmtu*.

Izvoru Strau (Var) – pârau, izvorăște din Pădurea Straului și se varsă în Acsin. – După s. *izvor* + determ. topon. *Strau* (< antrop. *Strah* < srb. *strah* „groază, frică”).

Izvoru Surpăturii (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Surpătură și se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Surpătură* (gen.).

Izvoru Șarului [~șáruļu] (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Șar și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Șaru* (gen.).

Izvoru Șopotului [~șópótuļu] (Bor) – izvor, izvorăște din Șopotu și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Șopotu* (gen.).

Izvoru Tolațu (Bor) – izvor, izvorăște de sub Jurma și se varsă în Borlovița. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Tolațu* (< *Tol-* (cf. *Tola*, *Tolea*) (< *Anatol*) + suf. srb. *-ac* < *-iči*).

Izvoru Țândării (Bor) – izvor, izvorăște de la locul numit Cucuiu Țândării și se varsă în Borlova Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Țandăra* (gen.).

Izvoru Țiganilor [~țigánilor] (Cic) – izvor. – După s. *izvor* + determ. n. grup *țigani* (gen.).

Izvoru Ursului (Bor) – izvor, izvorăște din Cracu Ursului și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Culmea Ursului* (gen.).

Izvoru Uzinii (Bor) – izvorăște de sub Muntele Mic și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. subst. *uzină* (gen.).

Izvoru Valea Rúnului (Bor) – izvor, izvorăște de la Râpa Roșie și se varsă în Sebeș. – După s. *izvor* + determ. topon. *Valea Rúnului*.

Izvoru Vâna Miéerii (Iaz) – izvor format în malul Ierugii. – După s. *izvor* + determ. topon. *Vâna Mierii*.

Izvoru Vârtoápelor (Bor) – izvor, izvorăște din Vârtoapele lu Crai și se varsă în Craiu. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Vârtoapele Craiului* (gen.).

Izvoru Vâlcélilor (Bor) – izvor, izvorăște din Vâlcele și se varsă în Apa Bolvașniței. – După s. *izvor* + determ. topon. *Vâlcele* (gen.).

Izvoru Văraticii Mici [~vărăciși miś] (Bor) – izvor, izvorăște din Cuntu și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Văratica Mică* (gen.).

Izvoru Veza (Bor) – izvor, izvorăște din Pogări și se varsă în Slătinoara. – După s. *izvor* + determ. topon. *Veza* (cf. Frățilă, STD, 209-210).

Izvoru Voinii [~vóiñi] (Bor) – izvor, vine de la culmea Voina și se varsă în Izvoru Găinii. – După s. *izvor* + determ. topon., cf. *Fața Voinii* (gen.).

Izvoru Zăvoienilor (Cir) – izvor. – După s. *izvor* + determ. n. grup *zăvoieni* „din localitatea Zăvoi” (gen.).

Izvoru Zbegului [~zbăgulu] (Bor) – izvor, vine din Cracu Zbegului și se varsă în Râu Mare. – După s. *izvor* + determ. topon. *Cracu Zbegului* (gen.).

Izvorul de la Căzănie (Măg) – izvor. – După s. *izvor* + determ. subst *căzănie*, variantă a lui *căzănărie* „loc unde se află instalat un cazan pentru distilat rachiu; instalație pentru distilat rachiu” (DEX), precedat de prep. comp. *de la*.

Izvorul de la Mijlocu Plaiului (Bor) – izvorăște de la locul numit Mijlocu Plaiului și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Mijlocu Pliului* cu prep. comp. *de la*.

Izvorul Seciului [~săsulu®] (Bor) – izvor, izvorăște din Muntele Mic de la Zănoaga și se varsă în Sebeșel. – După s. *izvor* + determ. topon. *Seciu* (gen.).

Î

În Bălț (Mal) – teren arabil. – După s. *baltă* (pl.) cu prep. *în*.

În Câmp (Mal) – teren arabil. – După s. *câmp* cu prep., v. *supra* alte toponime pornind de la acest apelativ.

În Carieră (Măr) – deal stâncos în Surupata. – După s. *carieră* „exploatare minieră la *suprafața* solului de unde se extrage material de construcție (piatră, marmură, roci etc.)” (DEX), precedat de prep. *în*.

În Carpeni (Iaz) – deal. – După s. *carpen* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Căldăre (VB) – vale ce face legătura între izlaz și Dealu Stârcu. – După s. *căldare* „depresiune circulară cu versante prăpăstioase în zona munților înalți; scobitură în albiile apelor curgătoare, la baza unei cascade; cazan” (< lat. *caldaria*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Căldări (PoiMr) – gol alpin. – După s. *căldare* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Cróvuri (Zer) – teren împădurit. – După s. *crov* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Cucui (Măr) – vârf de deal. – După s. *cucui* precedat de prep. *în*.

În Deal (Vos) – coastă cu fânețe și grădini. – După s. *deal* precedat de prep. *în*.

În Deluț (Zer) – fânețe. – După s. dim. *deluț* (< *deal* + suf. dim. *-uț*) precedat de prep. *în*.

În Dos (Mal) – față de deal. – După s. *dos* precedat de prep. *în*.

În Dos (TRu) – față cu fânețe. V. *supra*.

În Dos (Vos) – față cu pădure de foioase. V. *supra*.

În Față (Bor) – fânețe. – După s. *față* precedat de prep. *în*.

În Față (Var) – teren în pantă cu fânețe și pomi fructiferi. V. *supra*.

În Gai (Iaz) – pădurice. – După s. *gai* precedat de prep. *în*.

În Gai (Mal) – izlaz comunal. V. *supra*.

În Gai (Zăv) – pădurice. V. *supra*.

În Gâldău (Măr) – deal mocirlos cu fânețe. – După s. reg. *gâldău* „groapă plină de apă; băltoacă” (DAR) precedat de prep. *în*.

În Gărână în Sălătruc (Măr) – loc împădurit. – După s. *gărână* + determ. topon. *Sălătruc*, cf. *Gruhețu lu Sălătruc*, precedat de prep. *în*.

În Grădini (Var) – teren arabil și fânețe. – După s. *grădină* precedat de prep. *în*. Aici se află fragmente ceramice preistorice și resturile unei construcții romane (Luca, *Descoperiri*, 266).

În Grind (Măr) – platou de deal. – După s. *grind* „mică ridicătură de teren de formă alungită, care rezultă din depunerile aluvionare ale unei ape curgătoare sau ale mării” (< sl. *grenddu*) (DEX), prin extindere „loc ridicat, deal mic, tăpșan” (DA) precedat de prep. *în*.

În Gruñ la Ștefănoń (TRu) – deal. – După s. *gruñ* + determ. antrop. *Ștefănoń* (< *Ștefan* + suf. *-oń*, cf. *Ștefănoiu*) (DNFR, 437) precedat de prep. *în*.

În Gura Uliței (Mal) – răscruce de 4 drumuri. – După s. *gură* cu sens entopic + determ. subst. *uliță* (gen.) precedat de prep. *în*.

În Pliscuri (Bor) – pășune împădurită. – După s. *plisc* (pl.) „capătul ascuțit sau lunguieț, în formă de cioc, al unui obiect, vârf” (DEX) precedat de prep. *în*.

În Plopi (Măg) – deal cu fânețe. – După s. *plop* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Plopi (Măr) – deal cu plopi. V. *supra*.

În Poiéni (Mal) – teren arabil. – După s. *poiană* „suprafață de teren în interiorul unei păduri, lipsită de copaci și acoperită cu iarbă și cu flori; luminiș” (< sl. *poljana*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Potóc (Zer) – deal. – După s. *potoc* „râu mare cu curgere repede”, cf. sl. *potokŭ* „torent”, bg. *potok* „pârâu”, rus. *potok* „râu, fluviu”, v. și top. croat *Potok*, srb. *Potočanje*, ucr. *Potók*, *Potočany* (Iordan, *Top. rom.*, 93), precedat de prep. *în*.

În Prelúca lu Bogat (Măr) – pășune alpină. – După s. reg. *prelucă* „poiană mică de pădure” (CADE); „loc cultivat înconjurat de o pădure sau de un teren sterp; loc neșemănat, rămas în interiorul unui loc semănat; (înv., în forma: *preloacă*) teren despădurit, arat și pregătit ca ogor; izlaz, imaș; luncă, crâng, zăvoi; vale îngustă, vâlcea înfundată; spărtură, despicătură, gaură; scobitură, loc prin care se scurge apa; (în forma: *prilucă*) creștătură făcută în piciorul de sus al prispei; staul pentru oi” (DAR) + determ. antrop. *Bogat* (< adj. *bogat*) precedat de prep. *în*.

În Prisăcă (TRu) – poiană sub Muntele Mic. – După s. *prisacă* „curătură” „(popular) loc într-o pădure unde s-au tăiat copacii; poiană rămasă după tăierea copacilor”, „loc unde sunt așezați stupii, unde se cresc albine; totalitatea stupilor așezați pe acest loc; stupină, prisăcărie” (DLR) (cf. sl. *prěsěšti* „a tăia”, *presaka* „tăiere (în pădure)”, ceh. *prěseka* „tăierea pădurii”, pol. *preseka* „gard viu” (Iordan, *Top. rom.*, 24)) precedat de prep. *în*.

În Râpi (Măr) – râpă. – După s. *râpă* (pl.) precedat de prep. *în*.

În Răstoacă (Măr) – loc plan înconjurat de apele Eruga și Bistra. – După s. *răstoacă* „vârtej produs în locul unde o apă cugătoare, puțin adâncă, trece peste prund și peste bolovani”, prin extindere „gârlă puțin adâncă prin abaterea apei cu scopul de a se prinde pești în albia secată” (DLR) (< sl. **rastokŭ* (cf. rus. *rastóka* „separare, despărțire”, *rastók* „desfacerea unei ape din albia ei”, ceh. *rastok(a)* „locul unde două râuri se desfac sau se unesc”, Iordan, *Top. rom.*, 72) precedat de prep. *în*.

În Róvină (Dlc) – deal. – După s. *rovină* „loc mlăștinos; mlăștină, mocirlă” (< sl., bg. *rovŭ* „șanț”) (DEX), „groapă, adâncitură, surpătură de teren” (DLR) precedat de prep. *în*.

În Runc (Măr) – fânețe. – După s. *runc* „loc despădurit folosit ca pășune sau pentru a fi cultivat; curătură” (< lat. *runcus*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Sălătrúc (Măr) – loc împădurit. – După s. reg. *sălătrúc* „cotitură a unui drum” (DAR, cf. și TTRT (Sălaj), 285-286) precedat de prep. *în*.

În Strungi (TRu) – teren arabil. – După s. *strungă* (pl.) „loc îngrădit la stână, unde se mulg oile, deschizătură, porțiță îngustă făcută în acest loc, prin care trec oile una câte una la muls” (DEX), „trecătoare îngustă, spintecătură între munți” (Iordan, *Top. rom.*, 532) (cf. alb. *shtrungă* DLRM, DEX, Russu, ER, 393-396; Giuglea, CRR, 41-45; Brâncuș, *Vocabularul autohton*, 117-118; Ivănescu, ILR, 254) precedat de prep. *în*.

În Surupét (Măr) – râpă. – După s. *sur(u)pătură* „loc prăpăstios în curs de surpare; loc de unde s-a rupt o porțiune de teren” (DEX) precedat de prep. *în*.

În Șes (Zer) – grădini. – După s. *șes* „întindere vastă de pământ, fără diferențe (mari) de nivel, situată la mică altitudine; câmpie; suprafață plană de pământ situată într-o depresiune” (< lat. *sessus*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Șui (Zer) – teren arabil. – După antrop. *Șuiu* (DNFR, 438) < adj. *șui*, prin substantivizare, „strâmb; diform. 2. zănatic, țicnit; nătâng” (< sl. *šuj*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Topile (Măr) – loc pe malul râului Bolvașnița. – După s. *topilă* (pl.) „loc îngrădit în albia unui râu sau într-o apă stătătoare unde se pun la topit cânepa sau alte plante textile; bazin de topire a plantelor textile, săpat în câmp și legat printr-un canal de o apă curgătoare sau de un lac” (< bg., sb. *topilo*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Văcăreăța (Măr) – pășune alpină. – După s. *văcăreăță* „loc unde stau vitele la amiază” (informație din anchetă) precedat de prep. *în*.

În Văratice (Măr) – deal cu fânețe. – După s. *văratice* „locul unde sunt duse oile vara la pășunat; (Reg.) Taxă pentru pășunatul vitelor pe locul cuiva în timpul verii; vâra” (DEX) (< *vară* + suf. *-atic*) precedat de prep. *în*.

În Vâni (Obr) – pârâu. – După s. *vână* (pl.) „izvor, pârâu” precedat de prep. *în*.

În Zăvodie (Mal) – teren arabil. – După s. *zăvoi* (pl.) „pădurice pe malul unei ape; luncă” (< sl. *zavoj*) (DEX) precedat de prep. *în*.

În Zăvoi (Var) – teren arabil. – După s. *zăvoi* precedat de prep. *în*.

Îngusta (Dr. Iosif Olaru) (Car) – stradă. – După adj. *îngust*, fem. *îngustă* prin substantivizare.

Între Ape [întră apă] (Măr) – confluența dintre Bolvașnița, Bistra și Erugă. – După s. *apă* (pl.) „râu, pârâu” precedat de prep. *între*.

Între Ape (Vos) – confluența râurilor Bistra (ce trece prin Rusca Montană) și Bistra Mărgii. – După s. *apă* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Bistre (Iaz) – teren arabil. – După top. *Bistra* (pl.) (< sl. **Bystra* < **bystra* „repedea”, „rapida”) precedat de prep. *între*.

Între Bistre (Obr) – luncă aproape de albia râului. V. *supra*.

Între Drumuri (VB) – confluența Bistrei cu pâraiele aferente. – După s. *drum* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Cioace [~șoáse] (Zăv) – fânețe. – După s. *cioacă* (pl.) „deal, înălțime, vârful de deal” (DA) (< scr. *čuka* „movilă”) (DEX) precedat de prep. *între*.

Între Dealuri (Măg) – teren cu fânețe între două dealuri. – După s. *deal* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Ierugi (Obr) – luncă. – După s. *ierugă* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Izvoare (Bor) – câmpie alpină. – După s. *izvor* (pl.) precedat de prep. *între*.

Între Mori (Iaz) – teren arabil. – După s. *moară* (pl.) „instalație special amenajată pentru măcinarea cerealelor; clădire, construcție prevăzută cu asemenea instalații” (< lat. *mola*) (DEX) precedat de prep. *între*.

Între Strâmburi [întă stîmburî] (Băț) – poiană aflată între Strâmbu Mic, Strâmbu Mare. – După top. * *Strâmbu* (pl.) precedat de prep. *între*.

J

Jangu (Bcv) – pădure. – După antrop. **Jangu*, cf. *Janghiul* (DOR, 441) prin derivare regresivă.

Jgheabu (Glb) - pârâu. – După s. *jgheab* „canal pentru scurgerea apei” (< sl. *žlěbŭ*).

Jghebuțu (Cir) – pârâu, se varsă în Bistra. – După top. *Jgheabu* prin derivare cu suf. dim. *-uț*.

Jghebuțu (OR) – pârâu, izvorăște de sub Poiana Bradului și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Jghimîr (O) – pârâu. – Probabil, un antroponim slav, în care a doua parte este *-mir* (cf. DTB, V, 84).

Jidanu (Bor) – pârâu, izvorăște din Golu Orlii și se varsă în Borlova Mare. – După antrop. *Jidanu*, v. *supra*.

Jipet [jîpet] (Băț) – teren în pantă cu pășune. – După n. grup. *jipet* (< *jip* „copac tânăr, lung și subțire” (DTB, V, 85) + suf. col. *-et*).

Jireada [jîrîada] (VB) – culme de deal cu fânețe. – După s. *jireadă* „claie mare de grâu, de fân” (DTB, V, 86).

Jireada lu Căpeț (Car) – loc. – După s. *jireadă* + determ. antrop. *Căpeț* (< s. *căpeț*, var. a lui *căpăț* „măsură de lemn cu care se ia vama la moară” (DNFR, 105), cf. și n. fam. *Căpeț* (Densusianu, Ț.H., 75).

Jneapăn (M) – pășune cu jnepeni către Valea Rea, de la Zănoaga înspre vârful Sturu. – După s. *jneapăn* „arbust cu tulpină ramificată, cu crengile plecate la pământ și cu frunze aciculate, răspândit în regiunile alpine; jep” (< lat. *juniperus*) (DEX).

Jneapănu (VB) – deal cu pădure de jnepeni. V. *supra*.

Jupénu (Glb) – pârâu, izvorăște din Vecsele și se varsă în Valea Satului. – Din n. grup *jupeni* „originari din localitatea Jupa”, interesantă este forma de singular.

Jurma [zúrma] (Bor) – fânețe. – După antrop. *Jurma* (< ung. *gyurma* „stofă, materie” (DNFR, 270)).

L

La Ánini (Glb) – pârau, izvorăște din Viecsăle și se varsă în Valea Satului. – După s. *anin* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Arenă (Glb) – izlaz comunal. – După s. *arenă* „spațiu așternut cu nisip, rumeguș etc. din mijlocul unui amfiteatru antic, unde se desfășurau reprezentațiile; teren de sport, împrejmuit cu tribune pentru spectatori (< fr. *arène*, lat. *arena*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Argilă (Măr) – deal. – După s. *argilă* „rocă sedimentară alcătuită dintr-un amestec de silicați și din fragmente de cuarț, mică etc., întrebuințată în olărie, la lucrări de construcție, în sculptură etc.; lut” (< fr. *argile*, lat. *argilla*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Arie (Mal) – pădure de foioase. – După s. *arie* „loc special amenajat unde se treieră cerealele; arman; *suprafață* de teren sau platformă pe care se așază cărămizile la uscat, se montează unele elemente de construcții, se prepară betonul etc.” (< lat. *area*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Armată (Bor) – pădure de foioase și conifere, fost depozit militar. – După s. *armată* „totalitatea forțelor militare ale unui stat; oaste, oștire, armie” (< it. *armata*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Baraj (Măg) – loc de scaldat. – După s. *baraj* „construcție care oprește cursul unui râu spre a ridica nivelul apei în amonte, a crea o rezervă de apă, o cădere de apă pentru hidrocentrale etc.; stăvilar, zăgaz” (< fr. *barrage*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Bauman [la băuman] (RusM) – loc în deal. – După antrop. germ. *Bauman* (< s. germ. *Baumann* „muncitor, instructor”, „argat bătrân”) precedat de prep. *la*.

La Bălăci (Bor) – pășune. – După antrop. *Bălaci* (DOR, 195) precedat de prep. *la*.

La Bărbulea [la bărbúlia] (Iaz) – loc de scaldă în Bistra. – După antrop. *Bărbulea* (poreclă pentru un om bărbos) (DNFR, 56) precedat de prep. *la*.

La Bereoáne (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Bereoáne* (< *Bere(a)*, (DNFR, 61) + suf. *-oáne*) precedat de prep. *la*.

La Biserică (Zg) – terenuri arabile în zona Sat Bătrân, fostă proprietate a locuitorului Moise Boța, fostă biserică construită aici înainte de 1749 (Cf. *Monografia localității Zlagna*, 41). – După s. *biserică* precedat de prep. *la*.

La Biserici (Zg) – loc în Muntele Nevoia. – După s. *biserică* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Bistra (M) – loc arabil în lunca Bistrei. – După top. *Bistra*, v. *supra* precedat de prep. *la*.

La Blide (Bor) – câmpie alpină. – După s. *blid* „vas de lut, de lemn sau de tinichea în care se pun bucatele; strachină” (< sl. *bliudŭ*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Bogrea [la bógr̥ea] (Iaz) – șes arabil. – După antrop. *Bogrea* (DOR, 207) precedat de prep. *la*.

La Boșnegi (Car) – teren arabil. – După n. grup. *boșnegi* (< antrop. *Boșneag* < *boșneag* „originar din Bosnia”) (DNFR, 75) precedat de prep. *la*.

La Brazi (Car) – pădure de foioase și conifere. – După s. *brad* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Brazi (Glb) – izlaz comunal. – După s. *brad* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Bruscălanu (TRu) – pădure de foioase. – După s. *bruscălan* „brusture” precedat de prep. *la*.

La Búciun (VB) – coastă cu livezi și fânețe. – După s. *bucium* „trunchi sau buștan (de arbore); *spec.* butuc de viță-de-vie. 2. Butuc (al roții carului)” (DEX) sau antrop. *Bucium* (DOR, 219) precedat de prep. *la*.

La Bugăriu (Bor) – pășune împădurită. – După antrop. *Bugar(i)u* (< scr. *bugar*) (DNFR, 84) precedat de prep. *la*.

La Calea Popii (Dlc) – cale de acces spre Pădurea Mare. – După s. *cale* + determ. subst. *popă* (gen.) precedat de prep. *la*.

La Cămping (Bor) – pășune. – După s. neol. *camping* precedat de prep. *la*.

La Cariéră (Glb) – carieră de piatră. – După s. *carieră*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Carpen (Măr) – teren arabil. – După s. *carpen* precedat de prep. *la*.

La Carpeni (Car) - teren arabil. – După s. *carpen* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Căldări (RusM) – cascadă pe Lozna. – După s. *căldare* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Căneasă [la cănásă] (Bor) – pășune. – Din antrop. *Cană* (DNFR, 97), *Caneu* + suf. *-easă*, precedat de prep. *la*.

La Căpută (Glb) – confluența apelor Valea din Izlaz și Valea din Țarină. – După s. *căpută* „parte a încălțăminteii care acoperă partea superioară aabei piciorului; căputătură” (DEX), în sens metaforic „partea de la poalele dealului” (DTB, II, 23), precedat de prep. *la*.

La Cărămizi (Zer) – izlaz. – După s. *cărămidă* (pl.) „material de construcție artificial, având forma unei piese prismatice, obținut dintr-un amestec de argilă, nisip și apă sau din alte materiale (beton, zgură de furnal etc.), uscat la soare sau ars în cuptor” (< ngr. *keramídi*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Căruța Răsturnată (Car) – pădure de foioase și poiană. – După s. *căruță* „vehicul de transport mai mic și mai ușor decât carul, tras mai ales de cai” (DEX) + determ. adj. *răsturnată* precedat de prep. *la*.

La Cheie (Bor) – pășune. – După s. *cheie*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Chenta (Car) – pădure de foioase. – După antrop. *Chenta*, hipoc. de la *Vichent(i)e* precedat de prep. *la*.

La Chici [la čiš] (Zer) – drum spre izlaz. – După s. reg. *cică* (pl.) var. a lui *chică* (< sl. *kyka* (DEX) având sensul de „mătase de porumb” sau „coadă, păr împletit în coadă” (informație din anchete), v. și *chică* în sens metaforic „creastă de deal”, „vârf de deal împădurit” (DTB, II, 47; DTRO, II, 94) precedat de prep. *la*.

La Cioabe (Măg) – drum. – După s. *ciob* (pl.), v. *supra* precedat de prep. *la*.

La Cioacă [la šoácă] (Bcv) – pădure de fag pe un loc abrupt în masivul Țarcu. – După s. *cioacă* precedat de prep. *la*.

La Cioacă (TRu) – gol alpin. V. *supra*

La Ciocan (Zer) – grădini. – După antrop. *Ciocan*, v. *supra* precedat de prep. *la*.

La Circu (Glb) – pârâu, izvorăște de sub Culmea Joianului și se varsă în Purcăriața Mare. – După antrop. *Circu* (cf. bg. *Čirko*) (DNFR, 129) precedat de prep. *la*.

La Coastă (Zăv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *coastă* precedat de prep. *la*.

La Comandă (Bor) – munte. – După s. *comandă* „casa satului, primărie în ținuturile grănicerești” (CADE), cf. și sensul de „stână de vaci (în munții Clopotivei)” (R. Vuia, *Tipuri de păstorit la români*, București, EA, 1964, p. 194), precedat de prep. *la*.

La Cot (Măr) – cotitură de deal. – După s. *cot* „cotitură”, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Covăciu (Var) – deal. – După antrop. *Covaciu*, v. *supra* *Fântâna lu Covaciu*, precedat de prep. *la*.

La Covei (Zer) – fânețe și teren arabil. – După s. *covei*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Crov – loc de scăldat în Sebeș. – După s. *crov*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Cruce (Cir) – răscruce de drumuri. – După s. *cruce*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Cruce (Dlc) – deal. V. *supra*

La Cruce (Var) – teren arabil. V. *supra*.

La Cruce de Drum (Măg) – răscruce de drumuri. – După s. comp. *cruce de drum* „răscruce” precedat de prep. *la*.

La Cruce la Icoană (Glb) – cruce de piatră pe Valea Glimbocii. – După s. *cruce* + determ. Subst. *icoană* precedat de prep. *la*.

La Crucea Varului (Glb) – deal. – După s. *cruce* + determ. topon. *Var* precedat de prep. *la*.

La Cruci (Obr) – teren arabil și fânețe. – După s. *cruce* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Cur de Oaie (Ciut) – exploatare de piatră pe fața pârâului Ciob. – După s. *cur*, cu sens entopic + determ. subst. *oaie* precedat de prep. *la*. Cf. și antrop. *Cordeoaie* (< *Cordea* (DOR, 249), s. v. *Cordea* + suf. *-oaie*) cu *o* neaccentuat > *u*. Se opune însă sufixul, care în Banat păstrează pe *ń* (*-oaie*).

La Curmătură (Băț) – teren arabil și fânețe. – După s. *curmătură*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Curmătură (Bcv) – pășune alpină. V. *supra*

La Curmătură (Bor) – câmpie alpină. V. *supra*

La Curmătură (Zăv) – fânețe. V. *supra*.

La Dâmb (Iaz) – loc mai ridicat cu teren arabil și fânețe pe marginea terasei a doua a Timișului, în locul în care ea cotește spre est, formând intrarea în *Valea Bistrei*. – După s. *dâmb* precedat de prep. *la*. Pe acest loc au fost descoperite materialele arheologice aparținând epocii neolitice (cultura Starčevo-Criș), eneoliticului (cultura Coțofeni), epocii bronzului (grupul cultural Balta Sărată), hallstattiene (cultura Basarabi), dacice și romane. Tot aici s-a descoperit restul unui mormânt Hallstattian de femeie în care erau mai multe obiecte și podoabe din bronz, cimitirul municipiului roman *Tibiscum*, observându-se și urmele drumului roman imperial (Cf. Luca, *Descoperiri*, 140).

La Deal (Ciut) – teren în pantă. – După s. *deal*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Dealu Șes (Bor) – munte. – După s. *deal* + determ. adj. *șes* precedat de prep. *la*.

La Dinamită (TRu) – fost depozit de dinamită. – După s. *dinamită* „exploziv detonant care are la bază nitroglicerina” (< fr. *dynamite*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Dodu (OR) – teren arabil. – După antrop. *Dodu*, hipoc. de la *Dobromir*, *Dobrislav* etc. (cf. *Doda*, *Dode*, *Dodo*) (cf. și DNFR, 176) precedat de prep. *la*.

La Dole [la dólje] (Băț) – pădure de foioase pe Valea Țuțurăului. – După antrop. *Dolea*, cf. bg. *Dole* (DNFR, 177) precedat de prep. *la*. Cf. și srb. *Dola* „vale” sau srb. *dole* „jos, partea de jos” (Tomici, *Onomastica*, 373).

La Drumurile Mici (Măr) – răscruce de drumuri. – După s. *drum* (pl. art.) + determ. adj. *mici*, precedat de prep. *la*.

La Dulbina Mare la Boițan (Glb) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *dulbină* + determ. antrop. *Boițan* (< top. *Boița* + suf. *-(e)an*, Ardeal) (DNFR, 70) precedat de prep. *la*.

La Erúgi (Cir) – teren arabil. – După s. *ierugă* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Fagii Rari (Măr) – pășune alpină. – După s. *fag* (pl.) + determ. adj. *rari*, precedat de prep. *la*.

La Fântânelé (Măr) – izvor în Ciuncii lu Gheorghe. – După s. dim. *fântânea* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Floace [la floáse] (Bor) – pășune. – După s. *floc* (pl.), v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Florea (Var) – deal. – După antrop. *Florea* (DNFR, 203), cf. și Densusianu, Ț.H., 84 care înregistrează numele de bou sau de câine *Flor'ea* precedat de prep. *la*.

La Gáură (M) – loc pietros pe Valea Nermeș. – După s. *gaură*, cu sens entopic „scobitură, adâncitură, spărtură ivită de la sine sau anume făcută într-un corp, într-un material, în pământ etc.” (< lat. *cavula*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Ghețări (Car) – loc. – După s. *ghețar* „masă de gheață formată în regiunile alpine și în cele polare și care, de obicei, se deplasează lent sub influența gravitației” (DEX). În monografia Caransebeșului se amintește despre ghețăria din strada Banului, între drumul de rând al orașului, apa Potocului și moșia lui Nicolae Oltean: „în anul 1630 vinde Mihai Paleș o ghețărie lui Nicolae Găman cu 10 fl., cu tot cu locul de lângă ea” (Ghidu, Bălan, *Monografia Caransebeșului*, 259), cf. și n. p. *Ghețaru* (DOR, 282, s.v. *Gheață* (DNFR, 220) precedat de prep. *la*.

La Gomilă (Iaz) – loc mai înalt la hotar, între satul Iaz și Obreja. – După s. *gomilă* = *movilă* „ridicătură de pământ naturală, mai mică și mai rotunjită decât dealul, care se află de obicei în regiunile de câmpie sau de podișuri joase. Mică ridicătură de pământ sau de pietre, făcută de om pentru a servi ca semn de hotar, de aducere aminte pentru un mort etc. Grămadă de obiecte (de același fel); morman, maldăr” (< sl. *gòmila*) (DEX) cu prep. *la*.

La Grădină (Băț) – șes arabil. – După s. *grădină* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Grădină (Bor) – fostă pepinieră. V. *supra*.

La Grădină (Zăv) – șes arabil. V. *supra*.

La Gróhote (Bor) – pășune, izlaz. – După s. *grohot* (pl.) „strat de sfărâmaturi pe dealuri sau pe munți” (Porucic, *Lexiconul*, 61) precedat de prep. *la*.

La Gropánu (Bcv) – pășune și pădure de rășinoase. – După s. *gropan*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Gruńu Bisericii (Dlc) – deal. – După s. *gruń* „grui” + determ. subst. *grui* + s. *biserică* (gen.) precedat de prep. *la*.

La Gura Porcului (RusM) – deal. – După s. *gură*, cu sens entopic + determ. topon., cf. *Pârâu Porcului* (gen.), precedat de prep. *la*.

La Hanțu (Glb) – răscruce de drumuri. – După antrop. *Hanțu* (< s. *hanț* „stârv, hoit”, „iță slabă” (DNFR, 236); v. altă explicație la Pătruț, OR, 50, Pătruț, *Nume*, 51) precedat de prep. *la*.

La Hodinț (Măr) – luncă. – După top. *Hodințu* precedat de prep. *la*.

La Horă (Zg) – locul unde se ținea hora. – După s. *horă* „dans popular românesc cu ritm domol, în care jucătorii se prind de mână, formând un cerc închis; cerc format de aceia care execută acest dans; melodie după care se execută acest dans. 2. (Pop.) Petrecere țărănească unde se dansează jocuri populare” (< bulg. *horo*, ngr. *horos*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Hotar (Bor) – fânețe. – După s. *hotar* precedat de prep. *la*.

La Hotar (Măg) – teren arabil. V. *supra*.

La Hotar (TRu) – fânețe. V. *supra*.

La Hoț (Ciut) – loc la munte. – După s. *hoț* precedat de prep. *la*.

La Ieréu (Bor) – pășune. – După s. înv. *ieréu* „preot”, „sacerdot” (DAR) (< cf. sl. (bg.) *jerei*) (DER) precedat de prep. *la*.

La Ierugă (Mal) – canal artificial către moară. – După s. *ierugă*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Izvor (Car) – izvor. – După s. *izvor* precedat de prep. *la*.

La Izvor (Iaz) – loc de agreement. – După s. *izvor*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Izvor la Baba Ieva (Zer) – izvor. – După s. *izvor* + determ. antrop. *Baba Ieva* precedat de prep. *la*.

La Izvorele (PoiMr) – fânețe. – După s. dim. *izvorel* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Jupéni (Iaz) – teren arabil. – După n. grup. *jupeni* (< oicon. *Jupa* + suf. *-eni*) precedat de prep. *la*.

La Jurcăi [la jurcăi] (Băț) – parte de sat. – După n. grup. *jurcăi* < antrop. *Jurca*, cf. ung. *Gyurca* „Georgică”, cf. și bg. *Džurka* (DNFR, 270) precedat de prep. *la*.

La Lac (PoiMr) – fânețe. – După s. *lac* „întindere mai mare de apă stătătoare, închisă între maluri, uneori cu scurgere la mare sau la un râu” (< lat. *lacus*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Luncă (Cir) – teren arabil. – După s. *luncă* „șes de-a lungul unei ape curgătoare, caracterizat prin soluri aluvionare și prin vegetație specifică; regiune inundabilă a unei văi. 2. Pădure formată din sălcii,

răchită, anini, plopi etc. pe malurile unei ape curgătoare; zăvoi” (DEX) (< sl. *loⁿka, lóka*), precedat de prep. *la*.

La Luncă (Ciut) – teren arabil. V. *supra*

La Lupu (Măg) – loc de scăldat. – După antrop. *Lupu* (DNFR, 285) sau s. *lup* precedat de prep. *la*.

La Măieri (VB) – loc de scăldat pe Bistra. – După n. grup *maieri*, cf. antrop. *Maier* (DNFR, 287) < s. *maier* „proprietar, fermier” (DER), cf. și sensul de „țărani mai înstăriți, cu oi mai multe... care plăteau arenda și stabileau aruncu, contribuția fiecăruia la cheltuielile muntelui” (R. Vuia, *op. cit.*, 110), precedat de prep. *la*.

La Mlacă (Glb) – fânețe. – După s. *mlacă* „mlaștină, smârc” (< bg., scr. *mlaka*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Mlacă (Zăv) – loc băltoș cu fânețe. V. *supra*.

La Mlăci (Bor) – pădure de foioase. V. *supra*.

La Moara lu Ilie Sârbu (Ciut) – moară. – După s. *moară* „construcție prevăzută cu instalații speciale pentru măcinarea cerealelor” (< lat. *mola*) (DEX) + determ. antrop. *Ilie Sârbu* (prenume + n. fam.) (gen.).

La Moara Popii (Zg) – „fostă moară”. În trecut se spune că ar fi existat o așa-zisă „moară de aur”, adică un jgheab anume pregătit cu postav prin care trecea apa cu nisip, iar aurul rămânea pe fundul jgheabului (*Monografia Localității Zlagna*, p. 13). – După s. *moară* + determ. subst. *popă* (gen.).

La Moară (Var) – moară de făină, teren arabil. – După s. *moară* precedat de prep. *la*.

La Moară la Mircea (VB) – cazan pe Bistra. – După s. *moară* + determ. antrop. *Mircea* (cf. bg. *Mirča*) (DNFR, 308) precedat de prep. *la*.

La Moldoviń (TRu) – pădure de foioase. – Probabil după n. grup *moldovini* (< antrop. *Moldovin*) precedat de prep. *la*.

La Morminț (Zer) – cimitirul satului. – După s. *morminț* (interesantă este forma de singular refăcută după pl. *morminți*) precedat de prep. *la*.

La Movilă (OR) [la moǒíľă] – deal. – După s. *movilă* „ridicătură de pământ naturală, mai mică și mai rotunjită decât dealul, care se află de obicei în regiunile de câmpie sau de podișuri joase. Mică ridicătură de pământ sau de pietre, făcută de om pentru a servi ca semn de hotar, de aducere aminte pentru un mort etc.” (< sl. *mogyla*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Murăreăta de Jos (Ciut) – teren arabil cu fânețe. – După antrop. *Murăreăta*, fem. lui *Murăreț* (cf. DNFR, 320) < *Murar(i)u* + suf. dim. *-eț* + determ. adv. *jos*.

La Mutu (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După antrop. *Mutu* (DOR, 330; DNFR, 321) precedat de prep. *la*.

La Negri [la négri] (RusM) – a fost cândva mină de fier. – Probabil în legătură cu praful de mină care se depunea pe fețele și hainele muncitorilor având culoarea neagră, cf. și antrop. *Negri* (DNFR, 329) precedat de prep. *la*.

La Nemți (TRu) – câmpie pe Valea Zerveștiului. – După s. *neamț* (pl.) „german, șvab” (DTB, VI, 85) precedat de prep. *la*.

La Nemți (Zer) – fânețe și terenuri arabile. V. *supra*.

La Obârșoacă [la obîrșuăcă] (Zăv) – teren apos cu fânețe. – După s. *obârșoacă* „vale întunecată, înfundătură” (< *obârșie* + suf. *-oacă*) (DTB, VII, 17) precedat de prep. *la*.

La Orășeni (Iaz) – teren arabil. – După n. grup *orășeni* „caransebeșeni”, precedat de prep. *la*.

La Ou (Glb) – loc de scaldă în Pârâu Morilor. – După s. *ou* (< lat. *ovum*), prin extindere „ridicătură de teren de formă ovală” (DTB, VII, 92), precedat de prep. *la*.

La Paltini (Glb) – pădure de foioase și izvor. – După s. *paltin* (pl.) „numele a doi arbori: arbore înalt, cu frunzele crestate adânc, cu florile mici și fructele prevăzute cu aripi, având trunchiul din lemn tare, folosit la fabricarea mobilei, a unor instrumente muzicale etc. (*Acer pseudoplatanus*); arțar. Lemnul arborilor de mai sus” (< lat. *platanus*) (DEX), precedat de prep. *la*.

La Pavilion (Car) – loc în Caransebeș. – După s. *pavilion* „clădire mică, pitorească, situată într-o grădină, într-un parc sau la extremitățile unui edificiu; clădire izolată într-o pădure, pe malul unui lac etc.” (< fr. *pavillon*, germ. *Pavillon*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pârâu Pietrii (TRu) – galerie în pârâul Slatina spre Borlovița. – După top. *Pârâu Pietrii* precedat de prep. *la*.

La Pârleaz (TRu) – cale de acces între Costăș și Ponoave. – După s. *pârleaz* „trecătoare îngustă peste un gard (mai ales la țară), făcută din una sau mai multe scânduri (ca niște trepte) care se sprijină, la extremități, pe câte un țârș batut în pământ” (< bg., scr. *prelaz*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pârlitúra Mijlocinii (Glb) – pădure de rășinoase. – După s. *pârlitură* „loc ars de foc; porțiune de pădure cu copaci arși; (reg.) luminiș de pădure; (reg.) câmp ars de soare, pârlit, pălit; pălitură, păliște; (înv.) arșiță, dogoare (a soarelui); (reg.) ofilire, veștejire, uscarea a plantelor (din cauza soarelui, a vântului, a brumei), pălitură” (DAR) + determ. topon. *Mijlocina* (gen.), precedat de prep. *la*.

La Pârvu (Bor) – pădure de rășinoase. – După antrop. *Pârvu* (< s. *pârv* „(înv. și reg.; despre oi) cu lâna scurtă, groasă, creață și puțină. 2.

(despre capre) fără păr. 3. (despre oameni) scund” (DAR)), cf. bg. *Părvo* (DNFR, 369), cf. sl. *prŭvŭ*, -a, -o „primul născut” precedat de prep. *la*.

La Pârâu [părău] (Bcv) – pășune în masivul Godeanu. – După s. *pârâu* precedat de prep. *la*.

La Pârâu Tuți (Glb) – pârâu, izvorăște de sub Culmea Joianului și se varsă în Purcăreața Mare. – După s. *pârâu* + determ. antrop. *Tuța*, hipocor. de la *Mituță* (DNFR, 466), precedat de prep. *la*.

La Peștereánu (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Peștereanu* „originar din localitatea Peștera” precedat de prep. *la*.

La Petec (Var) – fânețe. – După antrop. *Petic* (DOR, 346) precedat de prep. *la*.

La Pietroáhe (Zer) – deal cu fânețe. – După s. augum. *pietroń* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Pilă (VB) – cazan pe Bistra. – După antrop. *Pilă* (cf. *Pilea*, *Pilescu*, *Pilici*) (DNFR, 365) sau s. *pilă* „unealtă de oțel călit, având una sau mai multe fețe prevăzute cu numeroși dinți mărunți și ascuțiți, folosită la ajustarea manuală sau mecanică a unor obiecte dure” (< sl. *pila*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pini (Bor) – pădure de rășinoase. – După s. *pin* (pl.) „arbore din familia pinaceelor, înalt până la 40 de metri, cu frunze persistente în formă de ace lungi, cu scoarța roșcată și lemnul rezistent (*Pinus silvestris*)” (< lat. *pinus*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Plută (Car) – loc. – După s. *plută*. „specie de plop ale cărui ramuri cresc aproape de la baza trunchiului, dând coroanei o formă de piramidă lungă și îngustă; plutaș” (*Populus pyramidalis*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Pod (Zăv) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *pod* „construcție de lemn, de piatră, de beton, de metal etc. care leagă între ele malurile unei ape sau marginile unei depresiuni de pământ, susținând o cale de comunicație terestră (șosea sau cale ferată) și asigurând continuitatea căii peste un obstacol natural sau artificial” (< sl. *podŭ*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Popa Tămășilă în Zăvoaie (Obr) – șes arabil. – După s. *zăvoi* (pl.) + determ. antrop. *Popa Tămășilă* (cf. Densusianu, Ț.H, 79 care înregistrează n. fam. *Tămășilă*) + determ. topon. *Zăvoaie* precedat de prep. *la*.

La Popas (Car) – izvor. – După s. *popas* „oprire pentru odihnă în timpul unui drum mai lung; ședere mai îndelungată într-un loc (în timpul unei călătorii)” (< sl. *popasŭ*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Popi (Bor) – pădure de foioase și conifere. – După s. *popă* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Prislop (PoiMr) – loc mai jos între dealuri, fostă stână pe Măgura. – După s. *prislop* „pas în formă de șa, situat la înălțime” (DEX) precedat de prep. *la*.

La Puntea Murgului (Bor) – pășune. – După s. *punte* „pod îngust (format adesea dintr-o scândură sau dintr-o bârnă) așezat peste un șanț, peste o râpă sau peste o apă, care poate fi trecut numai cu piciorul” (< lat. *pons*, *-ntis*) (DEX) + determ. subst. *murg* (gen.).

La Răchii (Car) – teren arabil. – După s. *răchită* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Râpă (Zer) – râpă. – După s. *râpă* precedat de prep. *la*.

La Râpi (Var) – teren cu pomi fructiferi. – După s. *râpă* (pl.) precedat de prep. *la*.

La Râu (Mal) – denumirea locală a râului Bistra. – După s. *râu* „apă curgătoare (permanentă) formată din unirea mai multor pâraie și care se varsă într-un fluviu, în alt râu, într-un lac etc. 2. P. anal. cantitate mare de lichid care curge; torent, val” (< lat. *rivus*) (DEX), precedat de prep. *la*.

La Răcovișă (TRu) – câmpie pe malul Timișului. – După antrop. *Racovișă*, cf. top. *Racovișă* (< *Racova* < sl. *rakov* „de rac” + suf. *-ișă*) (Iordan, *Top. rom.*, 458). Datorită faptului că accentul cade pe radical și nu pe sufix, toponimul este derivat de slavi: *Rakovica* (DTB, *litera R*, 275) precedat de prep. *la*.

La Rădúla (Var) – fânețe. – După antrop. *Rădulea* (< *Radu*, *Rada* + suf. *-ulea*) (DNFR, 389) precedat de prep. *la*.

La Róvină (Dlc) – pășune. – După s. *rovină*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Rovină (Zăv) – teren mlăștinos. V. *supra*.

La Ruieneanțu (Var) – fânețe. – După antrop. *Ruieneanțu* „originar din localitatea (Turnu) Ruieni, precedat de prep. *la*.

La Sabău (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Sabău* (< s. *săbău* „croitor”) (DNFR, 403) precedat de prep. *la*.

La Salcie (Car) – loc în Caransebeș. Denumirea locului își are originea într-o frumoasă poveste de dragoste pe care o aflăm din cartea prof. Groza (Groza, Rădulescu, *Legende*, 43-46). O mlădiță de salcie a fost plantată pe locul în care a fost înmormântată o frumoasă rusoaică. – După s. *salcie* precedat de prep. *la*.

La Săiváni (Var) – teren arabil și fânețe. – După s. *saivan* (pl.) „adăpost de iarnă pentru oi (sau pentru vite); perdea” (< tc. *sayvan*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Săliște (Măg) – teren arabil. – După s. *seliște* „denumire dată în Evul Mediu, în țările române, locului pe care fusese sau pe care era așezat un sat; vatra satului. (Reg.) Loc de casă. (Pop.) Loc necultivat, bun pentru

cultura cerealelor, sau loc plantat cu pomi (în apropierea sau în vatra satului). (Reg.) Pășune” (< sl. *selište*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Săliște (TRu) – fostă vatră a satului, actualmente grădinile sătenilor. V. *supra*.

La Secu (Băț) [la săcu] - pădure de foioase pe Valea Țuțurăului. – După adj. *sec*, prin substantivizare (în legătură cu pârâul Țuțurău care seacă vara) precedat de prep. *la*.

La Slăveiu [la slăvéju] (Var) – șes arabil cu fânețe. – După antrop. *Slăveiu* (DNFR, 417), cf. srb. *Slavej* (Densusianu, Ț.H., 69) precedat de prep. *la*.

La Soinărai [sɔinărăi] (PoiMr) – fânețe.

La Son (Bor) – pășune împădurită. – După antrop. *Son* (< *Samson*) (DNFR, 420) precedat de prep. *la*.

La Spini (Bor) – pășune. – După s. *spin* (pl.) „nume dat mai multor plante erbacee sau lemnoase care au spini, plantă erbacee din familia compozeelor, cu tulpina spinoasă și ramificată, cu frunze dințate și spinoase și cu flori roșii, dispuse în capitule (*Carduus acanthoides*)” (< lat. *spinus* „prun sălbatic”) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Stână la Crâsta (Ciut) – stână. – După s. *stână* „așezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului (cuprinzând locul și amenajările necesare), unde se adăpostesc oile și ciobanii și unde se prepară produsele din laptele oilor” (DEX) + determ. antrop. *Crâsta*, v. *supra*, precedat de prep. *la*.

La Stână la Deăcu (Ciut) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Deacu* (DNFR, 168) precedat de prep. *la*.

La Stână la Prislóp (Măr) – pășune alpină. – După s. *stână* + determ. topon. *Prislóp* precedat de prep. *la*.

La Stână la Vilă (Ciut) – stână. După s. *stână* + determ. antrop. *Vilă* (hipoc. de la *Gavrilă*) (cf. și DNFR, 485) precedat de prep. *la*.

La Strături (Bor) – pădure de rășinoase. – După s. *strat* (pl.), „fâșie de pământ, cu cărări pe margini, pe care se seamănă legume sau flori; fâșie de pământ împreună cu vegetația respectivă”, „depozit de roci sedimentare sau metamorfice cu o compoziție relativ omogenă, care se găsește, sub forma unei pânze, între alte depozite” (< lat. *stratum*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Șantier (Bor) – câmpie alpină. – După s. *șantier* „loc pe care se construiește (sau se repară) o clădire, un obiectiv industrial, un pod, un baraj, o șosea etc., împreună cu materialele și instalațiile necesare desfășurării acestei activități” (DEX) precedat de prep. *la*.

La Șporn (Ciut) – loc pe Bistra. – După s. *șporn* „dig” (Ioniță, *Glosar*, 36) precedat de prep. *la*.

La Șporn (Mal) – loc pe Bistra. V. *supra*.

La Știubéi (Car) – teren arabil. – După s. *știubei* „adăpost (natural sau făcut de oameni) pentru albine, în care acestea clădesc faguri și depun miere; stup. 2) *înv.* Vas reprezentând un trunchi scobit, în care se păstrează diferite obiecte sau se opăresc rufe. 3) *reg.* Trunchi scorburos sau scobit, care servește ca ghizd la o fântână” (< *știob* + suf. *-ei*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Șușără (Ciut) – fânețe. – După antrop. *Șușară* sau s. *șușără* „pădure de goruni sau rariști; tufiș; colină” (DAR) precedat de prep. *la*.

La Șușui (Var) – deal. – După antrop. *Șușui* (DNFR, 438) precedat de prep. *la*.

La Tău (Băț) – fânețe, „acolo îi mûltă rău apă”. – După s. *tău* „apă stătătoare puțin adâncă; baltă. Lac (glaciar); iezer. (Înv.) Prăpastie, abis” (< magh. *tó*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Tău (Bcv) – pășune alpină în masivul Godeanu, „un loc cu multă apă”. V. *supra*.

La Tinéle (PoiMr) – fostă fântână, actualmente baraj. V. *infra* *Tinele*.

La Topile (Dlc) – fost cazan pentru cânepă pe Valea Dalciului. – După s. *topilă*, (pl.), v. *supra* *În Topile*, precedat de prep. *la*.

La Topile (Var) – confluența dintre Văruțu și Valea Satului. V. *supra*.

La Tranșée (Măr) – deal în Drăgușu. – După s. *tranșeu* „șanț adânc, uneori întărit și apărat de o rețea de sârmă ghimpată, folosit în război ca adăpost. Șanț sau săpătură de lungime mare, executate în anumite scopuri tehnice” (DEX) precedat de prep. *la*.

La Tunél (Vos) – deal cu pășune. – După s. *tunel* „galerie subterană care traversează un masiv muntos sau deluros sau trece pe sub nivelul solului, pe sub o apă etc., servind drept cale de comunicație” (< fr. *tunnel*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Țigani [la țigán] (Vos) – loc în sat, locul de unire al celor două Bistre. – După n. grup *țigani* precedat de prep. *la*.

La Țuțu (OR) – loc. – După antrop. *Țuțu* (cf. bg. *Tsutso*) (DNFR, 473) precedat de prep. *la*.

La Valea Rea [la válja ră] (Glb) – fostă exploatare minieră. – După top. *Valea Rea* precedat de prep. *la*.

La Varnițe [la vărniț] (Var) – deal calcaros. – După s. *varniță* (pl.) „ladă de scânduri deschisă în partea de sus și îngropată pe jumătate în pământ, folosită la stingerea varului sau la prepararea manuală a mortarului pe un șantier. Groapă amenajată în pământ pentru construirea cuptoarelor de var; cuptor în care se arde piatra de var” (< bg., scr. *varnica*) (DEX), „groapă adâncă special amenajată pentru arderea pietrei-de-var; cuptor de var cu funcționare intermitentă” (DLR) precedat de prep. *la*.

La Văiegări (Bor) – pădure de foioase. – După s. *văiegar* (pl.) „piuă” (< *văioagă* „piuă” (DLR), precedat de prep. *la*.

La Vălăi (Zer) – izlaz. – După s. *vălău* (pl.) „jgheab” (DAR), „troacă în care se adapă animalele” (informație din anchetă) (< magh. *vályu*) precedat de prep. *la*.

La Vălău (Var) – pășune. – După s. *vălău* precedat de prep. *la*.

La Vălemăreți (Vos) – șes arabil, la hotar cu satul Valea Mare. – După n. grup *vălămăreni* „originari din localitatea Valea Bistrei (fostă Valea Mare)” precedat de prep. *la*.

La Vâlcu – lac de acumulare. – După antrop. *Vâlcu* (cf. bg. *Válko*) (DNFR, 487) precedat de prep. *la*.

La Vârtej [la vîrcéj] (Zăv) – loc de scăldat pe Bistra. – După s. *vârtej* „porțiune din masa unui fluid în care acesta, datorită unui obstacol ivit în cale, are o mișcare de rotație; turbion, bulboană, vârtoare, vârticuș” (< bg. *vârtež*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Vetrele Multe (RusM) – loc drept unde se făcea mangal, actualmente fânețe. – După s. *vatră* (pl.) „porțiune de pământ, pe un câmp, care se deosebește de restul locului printr-o vegetație diferită sau prin absența vegetației” (DEX) + determ. adj. *multe* precedat de prep. *la*.

La Vii [viń] (Zer) – teren agricol. – După s. *viñe* (pl.) „teren plantat cu viță; plantație de viță. Viță ” (< lat. *vinea*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Voina (Măg) – loc de scăldat. – După antrop. *Voina* (cf. bg. *Voina*) (DNFR, 487) precedat de prep. *la*.

La Vúlpea (Măr) – luncă. – După s. *vulpe* precedat de prep. *la*.

La Zătóni (Vos) – cădere de apă pe Bistra. – După s. *zătón* „loc din cursul unui râu cu apă domoală și adâncă, unde se pot adăposti iarna vasele plutitoare. Scobitură în malul unui râu, unde se adună peștele. Zăgaz făcut spre a abate sau a opri apa din cursul ei. Spec. Îngrăditură din stuf sau din nuiele, care se așază în râu pentru prinderea peștelui; *p. ext.* locul astfel îngrădit” (< rus., ucr. *zaton*) (DEX) precedat de prep. *la*.

La Zăvoi (Zer) – zăvoi sub lacul de acumulare. – După s. *zăvoi* „pădurice pe malul unei ape; luncă” (< sl. *zavoj*) (DEX) precedat de prep. *la*.

Lácu ăl Mic (TRu) – lac de acumulare. – După top. *Lac*, cf. *Lacu de la Zărvești* + determ. adj. *mic*.

Lacu cu Núferi (Mal) – loc mlăștinos. – După s. *lac* + determ. subst. *nufăr* (pl.) cu prep. *cu*.

Lacu de la Zărvești (TRu) – lac de acumulare. – După s. *lac* + determ. topon. *Zărvești* cu prep. comp. *de la*.

Lacu Izvór (Bor) – pădure amestec. – După s. *lac* + determ. subst. *izvor*.

Lacu Izvor (Măg) – loc în Muntele Mic. V. *supra*.

Lúrga (Var) – pârâu împădurit, se varsă în Acsin. – După adj. *larg*, fem. *largă* prin substantivizare (acordul s-a făcut cu s. *vale*).

Largu Izvor (Bor) – pădure de foioase. – După s. *izvor*, interesantă este antepunerea adjectivului, probabil că ulterior s-a adăugat specificația „izvor”.

Laz (Dlc) – poiană. – După s. *laz* „teren de curând despădurit, transformat în loc arabil sau în pășune” (< scr., ucr. *laz*) (DEX).

Lázu (Var) – teren arabil. V. *supra*.

Lazu ăl Mare (TRu) – pârâu, izvorăște din Poiana Lazu Mare și se varsă în Valea Turnului. – După s. *laz* + determ. adj. *mare*, precedat de articolul *ăl* „cel”.

Lazu ăl Mic (TRu) – pârâu, izvorăște din Poiana Lazu Mic și se varsă în Valea Turnului. – După s. *laz* + determ. adj. *mic* precedat de articolul *ăl* „cel”.

Lázuri (Băț) – munte. – După s. *laz* (pl.). Cf. și Densusianu, Ț.H., 64.

Lăcșor (M) – pășune și pădure de brad la obârșia Văii Nermeș. – După s. *lăcșor* „lac mai mic, lăcuț”.

Livada Hotăr (Ciut) – șes arabil. – După s. *livadă* „suprafață de teren plantată cu pomi fructiferi. 2. Întindere de pământ pe care se lasă să crească iarba pentru cosit sau pentru pășunat” (< bg. *livada*, ucr. *levada*) (DEX) + determ. subst. *hotar*.

Livezi [livéd] (Ciut) – poiană. – După s. *livadă* (pl.).

Livezi (Obr) – șes arabil. V. *supra*.

Loanța Mare (Car) – pădure spre localitatea Poiana. – După top. *Loanța*, scr. *Lonac* < *lonac*, cu gen. *lonca* „oală” (Ioniță, *Nume*, 193) + determ. adj. *mare*.

Loanța Mică (Car) – pădure spre localitatea Poiana. – După top. *Loanța*, vezi *supra*, + determ. adj. *mică*.

Lócu lu Mihái Găină (M) – loc de vărsare a pârâului Pupăza Mică în Hodinț. – După s. *loc* „teren”, „grădină” + determ. antrop. *Mihai Găină* (prenume + nume de familie) (gen.).

Locu lu Mihái Pop (Zg) – teren arabil și fânețe. – După s. *loc* (v. *supra*) + determ. antrop. *Mihai Pop* (prenume + nume de familie) (gen.).

Locu Popii (Mal) – locul rezervat preotului, grădină. – După s. *loc* + determ. subst. *popă* (gen.).

Lóiștea lu Crumpél (Zăv) – loc pe Bistra. – Cf. scr. *lòviște* „teren de vânatoare, loc de pescuit”, cf. și top. *Lovišće* (Skok, II, 320), s. v. *lov*, cf. și top. rom. *Loviște* (Țara Loviștei).

Lolaia [lolája] (M) – pârâu, afluent al Șipotului. – După antrop. *Lolaia* (cf. *Loloiu*) (DNFR, 282).

Lolaia (M) – pășune montană pe Valea Rea înspre Vârful Sturu. V. *supra*.

Lolaia (PoiMr) – gol alpin. V. *supra*.

Lózna (RusM) – afluent al Bistrei, cu o lungime de 16 km/63 km²; parte de sat. – Cf. top. scr. *Lozna* (Iordan, *Top. rom.*, 104) < *loza* „viță de vie”, v. și antrop. *Lozna* (GRKOVIĆ, 272, V. DTB, V, 165).

Loznișoára (RusM) – pârâu, izvorăște din Munții Poiana Ruscă și se varsă în Bistra Rusca, având o lungime de 8 km /22 km². – După top. *Lozna* + suf. dim. *-ișoara*.

Loznișoara Mare (RusM) – pârâu, vine de la Luncă și se varsă în Loznișoara. – După top. *Loznișoara* + determ. adj. *mare*.

Loznișoara Mică (RusM) – pârâu, vine de la Padeș și se varsă în Loznișoara. – După top. *Loznișoara* + determ. adj. *mare*.

Lunca (TRu) – teren arabil. – După s. *luncă* „șes de-a lungul unei ape curgătoare caracterizat prin soluri aluvionare și prin vegetație specifică; regiune inundabilă a unei văi. 2. Pădure formată din sălcii, răchită, anini, plopi etc. pe malurile unei ape curgătoare; zăvoi” (DEX).

Lunca (Bor) – fânețe. – După s. *luncă*.

Lunca (Car) – câmpie. – După s. *luncă*.

Lunca (Iaz) – teren inundabil. V. *supra*.

Lunca (VB) – șes arabil pe lângă un braț al Bistrei dispărut. V. *supra*.

Lunca (Zăv) – șes arabil. V. *supra*.

Lunca Asan (Car) – stradă. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Asan* (DNFR, 38).

Lunca Bistrei (Vos) – șes arabil. – După s. *luncă* + determ. topon. *Bistra* (gen.).

Lunca cu Alúni (Bor) – pădure de foioase. – După s. *luncă* + determ. subst. *alun* (pl.) cu prep. *cu*.

Lunca Dálciului (Zer) – teren agricol. – După s. *luncă* + determ. topon. *Dalci* (gen.).

Lunca Grófului (Car) – stradă. – După s. *luncă* + determ. topon. v. *supra Dealu Grof*.

Lunca Hasán Ága (Car) – luncă. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Hasan* (DNFR, 238) + s. *aga* „ofițer (comandant) din armata otomană; titlu dat comandantului pedestrilor însărcinați cu paza orașului de reședință, iar ulterior șefului agiei; persoană care avea titlul de agă” (< tc. *aga*) (DEX).

Lunca lu Ienéi (VMg) – luncă. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Ienei* (gen.).

Lunca lu Moisescu [~lu moișăsăcu] (Cir) – fânețe. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Moisescu* (< *Moise*) (DNFR, 314) (gen.).

Lunca lu Potúrá (Bor) – șes arabil. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Potură* (< s. înv. pop. *poturi*, cu forma de sg. „pantaloni largi în partea de sus și strânși pe pulpe (cu obiele), împodobiiți pe margini cu găitane, purtați astăzi de țărani din unele regiuni, iar odinioară de arnauți și de haiduci. Pantaloni țărănești confecționați din piele tăbăcită de oaie sau de miel” (< tc. *potur*) (DEX) sau de la o bază *Pot-* (cf. *Potea* (DOR, 352) + suf. *-ură*, ca *Ștefură* < *Ștef* (Pătruț, SOR, 73-75) (gen.)).

Lunca Mare [lunca mărje] (M) – loc arabil în lunca Bistrei. – După top. **Luncă* + determ. adj. *mare*.

Lunca Mare (Zg) – terenuri arabile. V. *supra*.

Lunca Mărgănească (Vos) – teren arabil și fânețe. – După s. *luncă* + determ. adj. *mărgănească* (< *mărgan* (< top. *Marga*)).

Lunca Mórii (Cir) – șes arabil. – După s. *luncă* + determ. subst. *moară* (gen.).

Lunca Plăiului (M) – pășune montană pe Valea Nermeș, de acolo pornește plaiul spre munte. – După s. *luncă* + determ. subst. *plai* (gen.).

Lunca Sébeșelului (Bor) – izlaz. – După s. *luncă* + determ. topon. *Sebeș* (gen.).

Lunca Todii [~tódî] (Vos) – șes cu pășune. – După s. *luncă* + determ. antrop. *Tode(a)*, hipocoristic de la *Toader*, *Teodor*, *Todor*, cf. bg. *Tode* (DNFR, 455) (gen.).

Lunca Vălămărească (VB) – teren arabil. – După s. *luncă* + determ. adj. *vălămărească* (< top. *Valea Mare*, actualmente *Valea Bistrei*).

Lunca Voislóvei (Vos) – teren arabil. – După s. *luncă* + determ. topon. *Voislova* (gen.).

Lunca Zervéștiului (Zer) – teren agricol. – După s. *luncă* + determ. topon. *Zărvești* (gen.).

Lunca Zăvoiiului (Zăv) – luncă de-a lungul râului Bistra. – După s. *luncă* + determ. topon. *Zăvoi* (gen.).

Luncile (Cir) – șes arabil. – După s. *luncă* (pl. art.).

Lupoáña (Bor) – fânețe. – După s. *lupoanie* „lupoaică” sau după un antrop. *Lupoanie* < *Lupu* + suf. *-oanie*.

Lupu (Bcv) – pârau împădurit, afluent al Bistrei. – După antrop. *Lupu* sau s. *lup*, v. *supra La Lupu*.

Lupu (RusM) – pârau împădurit, izvorăște din Șestu lu Eisler. V. *supra*.

Lușca (Bcv) – deal cu fânețe. – După antrop. *Lușcă* (DNFR, 285).

M

Magoni [maguón] (Băț) – parte de sat. – După n. grup *magoń* (< antrop. *Maga*, *Magu*) (DOR, 98, DTB, VI,5).

Malingea [malínza] (Bcv) – pârau ce izvorăște de sub Piata Giți și se varsă în Bistra. – După antrop. pop. *Malingea* (DTB, VI, 11).

Mălița (Bor) – fânețe. – După antrop. *Malița* (DNFR, 289; DOR, 443; DTB, VI, 12).

Manciu [mánșu] (Bor) – pășune împădurită. – După antrop. *Manciu* (DNFR, 289).

Marinești [marinéșc] (Băț) – parte de sat. – După n. grup. *marinești* (< antrop. *Marin*, *Marinescu*) (DTB, VI, 17).

Mărmure (Bcv) – loc cu piatră și marmură. – După s. reg. *marmure*, s. v. *marmură* „rocă calcaroasă cristalină, de diverse culori, care se poate ciopli și lustrui, întrebuințată la lucrări de sculptură și arhitectură” (DEX).

Masa Neamțului (Dlc) – platou de deal. – După s. *masă* cu sens metaforic „teren drept, întins” + determ. antrop. *Neamțu* (gen.).

Masa Neamțului (Var) – pădure de foioase și rășinoase. V. *supra*.

Măuru (Măr) – hotar între grădini. – După s. reg. Ban. *maur* „dig, zid de piatră fără mortar” (< germ. *Mauer* „zid, perete”) (DTB, VI, 20).

Mauru (PoiMr) – pârau, izvorăște din Muntele Mic și se varsă în Bistra. V. *supra*.

Măceșu [mășéșu] (Glb) – pârau, colectează apele pâraielor Valea din Izlaz și Valea din Țarină și se varsă în Bistra. – După s. *măceș* „gen de arbuști cu spini, cu flori roșii, trandafirii, galbene sau albe și cu fructe roșii; trandafir sălbatic, cacadâr, rujă” (DEX).

Măciște [mășișce] (M) – pârau, afluent al Șipotului. – După n. grup. *măciște* (< *mac* „numele mai multor plante din familia papaveraceelor, cu flori de obicei roșii și cu semințe mărunte, uleioase, închise într-o capsulă (*Papaver*); din fructele uneia dintre specii se extrage opiul, iar semințele ei se folosesc în alimentație, sămânța macului, folosită în alimentație” (< bulg. *mak*, sb. *mak*) (DEX) + suf. col. *-iște*).

Mădincea [mădínša] (OR) – șes arabil. – După antrop. *Mădincea* (cf. antrop. rom. *Mădoaia*, *Mădoiu*) (DOR, 314).

Măgulicea [măgulíša] (M) – mamelon acoperit cu salcâmi și brazi. – După top. *Măgura* + suf. dim. *-ice*.

Măgulicea (Măg) – deal rotund. – După s. reg. *măgulice* „măgurice, măgură mai mică” (DLR, cf. și DTB, VI, 23).

Măgulicea Mare (Bcv) – deal cu fânețe. – După top. **Măgulice* + determ. adj. *mare*.

Măgulicea Mică (Bcv) – deal cu fânețe. – După top. **Măgulice* + determ. adj. *mică*.

Măgúra [măgúră] (M) – gol de munte cu afinari. – După s. *măgură* „munte mai mic sau deal înalt cu culmea ușor ondulată și de obicei împădurit; movilă” (DLR, cf. și Brâncuș, *Vocabularul autohton*, 95-96).

Măgúra (Mal) – munte. V. *supra*.

Măgúra (Măg) – munte. V. *supra*.

Măgúra (Măr) – munte. V. *supra*.

Măgúra (PoiMr) – gol alpin. V. *supra*.

Măgúra (Prev) – munte. V. *supra*.

Măgúra (RusM) – munte cu pădure. V. *supra*.

Măgúra (VB) – munte. V. *supra*.

Măgúra (Vos) – munte. V. *supra*.

Măgúra (Zăv) – munte. V. *supra*.

Măgúra Frunții [~frúnți] (Crm) – deal cu fânețe. – După s. *măgură* + determ. subst. *frunte* cu sens entopic, desemnând „partea din față a unui deal, munte” (gen.).

Măgúra Mărganului (Zăv) – deal cu fânețe. – După s. *măgură* + determ. antrop. *Mărgan* (< oiconimul *Marga* + suf. *-an*).

Măgúra Ruspércului (Măg) – deal. – După s. *măgură* + determ. topon. *Rusperc* „Rusca Montană” (< germ. dial. *Rusperc* = *Rusberg* (prin etimologie populară „muntele rusului” în loc de „muntele Ruscăi”, cf. și forma *Ruskberg* (DTB, litera R, 325) (gen.).

Măgúra Ruspércului (RusM) – munte. – După s. *măgură* + determ. topon. *Rusperc* (gen.).

Măhála (Car) – șes arabil. – După s. *măhală* „stradă sau cartier mărginaș, periferie” (DTB, VI, 26, v. și Goicu, *Note*, 51-52; la Ghidiu, Bălan, *Monografia Caransebeșului*, 264 toponimul apare cu var. *Măhăli*). Aici s-a descoperit o *villa rustica* romană, precum și câteva fragmente ceramice hallstattiene (cultura Basarabi). Tot aici s-a descoperit și un silex (cf. Luca, *Descoperiri*, 56).

Mălăiescu [mălăjescu] (VB) – loc de scăldat pe Bistra. – După antrop. *Mălăiescu* (< *Mălai(u)* + suf. *-escu*) (DNFR, 297).

Mălin (Bor) – crac de deal cu pădure. – După antrop. *Mălin* (DNFR, 297) sau s. *mălin* „arbusc, sau arbore mic din familia rozaceelor” (DEX).

Mălingioru [mălinzóru] (Bcv) – pârâu. – După top. *Malingea* + suf. *-ior*.

Măloása (Bor) – pârâu și pășune alpină pe valea râului Râu Mare. – După adj. *imălos* „noroios” (cu afereza lui *i* inițial neaccentuat) prin substantivizare. S-a zis inițial *Apa (i)măloasă* și apoi s-a folosit doar determinantul, cf. și *mălos* „nămolos, mocirlos” (DLR). Este posibil ca transferul de nume să se fi produs de la numele dealului spre cel al apei, adj. *mălos* provenind de la s. *mal*, cu sensul originar „munte, deal”, v. Jordan, *Top. rom.*, 32; Ioniță, *Nume*, 233; DTB, VI, 27).

Măloasa (TRu) – fânețe, pârâu, izvorăște din Obârșia Măloasei și se varsă în Sebeș. V. *supra*.

Măloșița (TRu) – grădinile sătenilor, pârâu, se varsă în Valea Turnului. V. *supra*.

Măloșița (Bor) – pârâu. V. *supra*.

Mărăiacu [mărăiăcu] (Bor) – pârâu, se varsă în Sebeșel. – După antrop. *Mărăiacu* (cf. *Mărăiu*) (DOR, 316; DTB, VI, 29).

Mărăneasa [mărănása] (Obr) – teren în pantă cu pădure. – După antrop. pop. *Mărăneasa* (< antrop. pop. *Măranu*, *Măran*) (DOR, 316, s. v. *Mare*, DTB, VI, 29).

Mărășăști [mărășășć] (Măr) – afluent al Pârâului Șucu. – După n. grup. *mărășești* (< antrop. *Mareș* sau *Mărășescu*) (DTB, VI, 29).

Mărășești (PoiMr) – vale cu fânețe. V. *supra*.

Mărcuș (TRu) – deal. – După antrop. *Mărcuș* (DOR, 101; DNFR, 299).

Mărgani [mărgán] (Cir) – șes arabil și fânețe. – După n. grup. *mărgani* „locuitori ai comunei Marga”.

Mărganiu (Bor) – fânețe și izvor ce izvorăște de sub Orlea și se varsă în Borlovița. – După n. grup *mărgani* (art.) cu formă de sg.

Mărguța (M) – pârâu, afluent al Bistrei cu doi afluenți: Mărguța Mare și Mărguța Mică. – După top. *Marga* + suf. dim. *-uța*.

Mărguța Mare [mărgúța mărie] (M) – pârâu, afluent al Mărguței și izlaz comunal. – După top. *Mărguța* + determ. adj. *mare*.

Mărguța Mică (M) – afluent al Mărguței. – După top. *Mărguța* + determ. adj. *mică*.

Mărioasa [mărióasa] (TRu) – ogaș cu un izvor. – După antrop. pop. *Mărioasa* (DTB, VI, 30).

Măstăcăni (M) – șes arabil. – După s. *mestacăn* (pl.) variantă a lui *mesteacăn*.

Măstăcăni (Var) – pășune. V. *supra*.

Mătania [mătăniia] (PoiMr) – munte. – După s. *mătanie* (înv) „mănăstire în care a fost călugărită o persoană” (DLR).

Mătania Băicului (Bor) – câmpie alpină. – După s. *mătanie* + determ. topon. *Baicu* (gen.).

Mătâanii (Zg) – loc în Muntele Nevoia. – După s. *mătanie* (pl.).

Mătăcioane [mătăśóáne] (Băț) – teren arabil „acolo o avút sălășŷ a lu Mătăśóáne”. – După antrop. *Mătăciune* (cf. DNFR, 300) + suf. *-oane* (< s. *mătăcine* „numele a două plante erbacee aromatice: a) plantă meliferă, originară din Siberia, cu frunze lanceolate și cu flori albastre sau albe, cultivată ca plantă ornamentală și pentru florile ei bogate în nectar (*Dracocephalum moldavica*)” (< bg. *maticina*, scr. *matočina*) (DEX).

Mătrăgúna (OR) – pârâu. – După s. *mătrăgună* „plantă erbacee otrăvitoare din familia solanaceelor, cu flori brune-violete care conțin atropină și cu fructe negre, lucitoare, întrebuințată în medicină pentru proprietățile ei antiseptice și cardiace; beladonă, doamna-codrului, doamnă-mare (*Atropa belladonna*)” (cf. alb. *matërgonë*) (DEX), prin metaforizare, apa fiind neagră și murdară (cf. DTB, VI, 32).

Mătrăgúnă (Mal) – deal cu fânețe. V. *supra*.

Mândrețele [mîndriétăli] (Măr) – teren în pantă cu pășune și pădure. – După s. *mândrețe* „frumusețe” (cu referire la locuri), (pl. art.) (DTB, VI, 48).

Mândrișu (Glb) – teren arabil. – Cf. adj. *mândru* + suf. *-iș* (cf. DTB, VI, 49).

Mânea [mîna] (Băț) – teren arabil „unde au grădinile ai lui Obrejeni”. – După antrop. *Mânea* (DNFR, 311, cf. și Densusianu, Ț.H., 64).

Mânzișor [mîndîsór] (M) – pășune și pădure de fag pe Valea Mânzului. – După top. *Mânzu* + suf. dim. *-ișor*.

Mânzu (M) – pășune, pădure de fag și pârâu, izvorăște de sub golul de munte Măgura și se varsă în pârâul Nermeș. – După s. *mânz* sau antrop. *Mânzu* (DNFR, 312).

Mâțai [mîțâi] (Obr) – șes arabil și fânețe. – După antrop. pop. *Mâțai*, v. și *Mâțău* (DTB, VI, 51).

Mehinciori [mehinśóri] (Obr) – șes arabil. – Din n. grup. *mehinciori*, provenind dintr-un antrop. *Mehincioru* (DTB, VI, 36)

Merezánca (RusM) – pârâu. – După un antrop. *Merezanca*, cf. np. *Merezeanu* < s. *meresz*, var. a lui *meriză* (Trans., Ban., Maram.) „loc, de obicei la umbră, unde se odihnesc vitele, vara, la câmp, în timpul amiezei sau noaptea”; (regional) staniște, bătătură, bouriște, zăcătură, merizătoare, meriziș, meriziște, merizuș”, un derivat regresiv de la *meriza*, *mereza* (despre vite) „a se odihni (la umbră) în timpul verii” (< lat. *meridiare*) (DLR).

Meria (Vos) – pășune în pantă și pârâu, vine din satul Meria și se varsă în Bistra. – După adj. fem. *mieriu*, *mierie*, substantivizat, însemnând (regional) „de culoare albastră, care variază între albastru deschis și albastru închis până la violet” (< *mieru* „mieriu” (< lat. *mërus*) + suf. *-iu*, fem. *-ie*. Cf. și oiconimul *Meria*, sat, com. Lunca Cernii de Jos, jud. Hunedoara (cf. Densusianu, Ț.H., nota 2, p.71). Forma toponimului înregistrată de noi – ca și cea din Hunedoara – se explică prin pierderea *iotului* din diftongul *ie*, *mërus* trebuind să dea în rom. *mieru*, cum, de altfel, a și dat. Fenomenul „depalatalizării” labialelor este specific graiurilor bănățene, hațegane, dar și unora din nordul Olteniei (vezi Frățilă, *Studii*, 96).

Merișóru (Glb) – deal și pârau, izvorăște de sub Merișoru și se varsă în Bistra. – După s. *merișor* „mic arbust din regiunile muntoase, cu frunze persistente, cu flori albe sau roz și cu fructe comestibile în formă de boabe roșii.” (DEX).

Mesteacănu [măstăcănu] (Iaz) – izlaz. – După s. *mesteacăn*.

Míchi (PoiMr) – pârau, izvorăște din Bloju și se varsă în Bistra. – După antrop. *Michi* (< hipoc. de la *Mihai*), cf. și antrop. scr. *Mikić* (DTB, VI, 41).

Miclăușu (RusM) – pârau, izvorăște din Munții Poiana Ruscă și se varsă în Apa Ruschiței. – După antrop. *Miclăușu* (DTB, VI, 41).

Mícota (Băț) – pârau, cu o lungime de 8 km/18 km². – După antrop. *Micota* (DTB, VI, 41, cf. și Densusianu, Ț.H., 64).

Mienț [miĕnt] (Glb) – șes arabil. – După n. grup. *mienți* (< *mihăienți* (< *Mihai*) sau *miheienți* (< *Mihei*), cum sugerează atestările documentare. Prin căderea lui *h* (intervocalic) și, prin contragere, s-a ajuns la forma actuală (cf. DTB, VI, 42).

Mienț (Obr) – teren arabil în lunca Bistrei. V. *supra*.

Mihocu [mihócu] (Bcv) – poiană cu fânețe, „acolo au grădina a lu Mihóc”. – După antrop. *Mihoc* (DTB, VI, 43).

Mijlocina [mizlóšina] (Glb) – plantație de brazi și pârau, izvorăște din Culmea Mijlocinii și se varsă în Vârciorova. – După adj. *mijlocin*, -ă, cunoscut în Banat și Transilvania de sud, „mijlociu, de mijloc”, prin substantivizare (cf. DTB, VI, 43).

Mijlócu Pláului (Bor) – pădure de foioase și rășinoase. – După s. *mijloc* + determ. subst. *plai* (gen.).

Mína de la Bou (RusM) – mină. – După s. *mină* „loc subteran cu zăcăminte de substanțe minerale utile; complex de lucrări, de instalații în subteran și la suprafață, destinate exploatarei, cu ajutorul puțurilor și galeriilor, a unui zăcământ de substanțe minerale utile; subteran, baie” (< fr. *mine*, germ. *Mine*) (DEX) + determ. topon. *Bou* cu prep. comp. *de la*.

Mína de la Părâu Morii (RusM) – mină. – După s. *mină* + determ. topon. *Pârâu Morii* (cu prep.).

Mína de la Sfântu Ilie (RusM) – loc unde se scotea piatra pe Loznișoara. – După s. *mină* + determ. antrop. *Sfântu Ilie*.

Mína lu Butúza (Rusț) – mină. – După s. *mină* + detrm. antrop. *Butuza* (DNFR, 92) (gen.).

Mína lu Șúica (Dlc) – fostă mină. – După antrop. *Șuica* (< s. *șuică* „obleț”) (DNFR, 438) (gen.).

Miuțoaña [miuțoáña] (Bor) – pădure de foioase și conifere și pârau, se varsă în Cuntu. – După antrop. *Miuț* (< *Mihuț*, prin căderea lui *h* intervocalic) + suf. fem. + *-oâne*.

Mlăca (Glb) – teren în pantă, mlăștinos. – După s. reg. Ban. *mlacă* „loc apătos, mocirlos, mlaștină, smârc” (DLR) (< scr. *mlaka*) (DEX).

Mlăștina din Dos (Var) – fânețe. – După s. *mlăștină* „depresiune naturală de teren fără scurgere, în care se adună și stagnează apa provenită din precipitații, din inundații sau din pânza freatică; mlacă” (< sl. **mlăștina*) (DEX) + determ. topon. *Dos* cu prep. *din*.

Mlăci (Măg) – izlaz comunal. – După s. *mlacă* (pl.).

Mlăci (VB) – izlaz comunal. – După s. *mlacă* (pl.).

Mlăci (Zăv) – izlaz comunal. – După s. *mlacă* (pl.).

Mlăcile (OR) – locuri care țin apă. – După s. *mlacă* (pl. art.).

Mlăcile lu Cioc [mlășile lu ćoc] (Bor) – fânețe. – După s. *mlacă* + determ. antrop. *Cioc* (cf. bg. *Ćoko*) (DNFR, 123) (gen.).

Moăra lu Bib (Glb) – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Bib(u)*, v. *supra Biburi* (gen.).

Moara lu Crîștov (Glb) – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Crîștof* (< *Cristofor*) (DOR, 37) cu trecerea lui *f* la *v* (gen.).

Moara lu Hup (Glb) – moară. – Probabil după un antrop *Hup* (gen.).

Moara lu Liciu (Iaz) [~lísu] – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Liciu* (cf. bg. *Lićo*) (DNFR, 279) (gen.).

Moara lu Mútu (Vos) – după s. *moară* + determ. antrop. *Mutu*, v. *supra La Mutu*.

Moara lu Oprițón – moară. – După s. *moară* + determ. antrop. *Oprițón* (< *Oprița* + suf. *-oń*) (gen.).

Moara Mare (Iaz) – teren arabil. – După s. *moară* + determ. adj. *mare*.

Moara Mică (Iaz) – teren arabil. – După s. *moară* + determ. adj. *mică*.

Moara Mică (Vos) – fostă moară, actualmente teren de fotbal. V. *supra*.

Modúșu (Bcv) – pârâu, se varsă în Bistra. – După antrop. *Modușu* (DTB, VI, 57).

Modușu ăl Mare (Bcv) – pârâu, izvorăște de sub Vălău și se varsă în Modușu. – După top. *Modușu* + determ. adj. *mare*.

Modușu ăl Mic (Bcv) – pârâu, izvorăște de sub Șeșu și se varsă în Modușu. – După top. *Modușu* + determ. adj. *mic*.

Móga (Măr) – deal cu fânețe. – După n. pers. *Moga*, cf. și srb. *Moga* (Pașca, ȚO, 282). Toponimul este un derivat regresiv de la *Mogoș*, cf. și srb. *Mogoș* (DNFR < *mogoș* „înalț” > rom. *mogoș* „idem”), *Moga* – fost hipocoristic care apare din vechime ca nume unic (Pătruț, *Nume*, p. 94). Cf. și n. fam. bg. *Moga* la Ilčev, *Rečnik*, 341) (Frățilă, STD, 86).

Moghila [moǵíla] (M) – loc de fânaț pe versantul sudic al pârâului Stârna. – După s. *movilă* „ridicătură de pământ naturală, mai mică și mai rotunjită decât dealul, care se află de obicei în regiunile de câmpie sau de podișuri joase”, „mică ridicătură de pământ sau de pietre, făcută de om pentru a servi ca semn de hotar, de aducere aminte pentru un mort etc.”, „grămadă de obiecte (de același fel); morman, maldăr” (< sl. *mogyla*) (DEX).

Moieșu [móieșu] (VB) – pârâu. – După, probabil, un apelativ *moieș*, înrudit cu *moiște* „moină, loc apăsos” (cf. DTB, VI, 58).

Moieșu (Zăv) – pârâu. V. *supra*.

Moldoviñu (Bor) – pădure de foioase. – După un antrop. *Moldoviñu*, v. *supra* *La Moldoviñ*.

Morgána (PoiMr) – gol alpin. – După adj. *murgán* (reg.) (animal) „cu părul murg” cu trerecrea lui *u* la *o*, v. și „*fata morgana* = fenomen optic din regiunile tropicale, care face ca obiectele aflate la orizont sau dincolo de el să apară multiplicat sau răsturnate, ca într-o apă; apă a morților” (DEX).

Morminți (Măr) – deal, fost cimitir. – După s. *morminți* „cimitir”.

Mormințu Căilor (RusM) – deal. – După s. *morminți* + determ. subst *cal* (gen. pl.).

Mórtu Tápului (RusM) – munte. – După s. *mort* + determ. subst. *țap* (gen.).

Movilele [moǵíli] (Băț) – dealuri cu fânețe. – După s. *movilă* (pl. art.).

Muchia [múkĭa] (Zăv) – coamă de deal. – După s. *muchie* „partea cea mai înaltă, ascuțită și prelungită a unui munte, a unui deal, a unei stânci; creastă, coamă, culme; *p. ext.* coastă a unui munte sau a unui deal; pantă, povârniș” (< probabil lat. **mutila* (= *mutulus*)) (DEX).

Muchia Berzii [múkĭa bérzĭ] (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *barză* (gen.).

Muchia Brăduiului (M) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. subst. dim. *brădui* (< *brad* + suf. *-ui*) (gen.).

Muchia Cerbului [~sérbuluĭ] (M) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cerbu* (gen.).

Muchia Chiceanului [múkĭa kišanuluĭ] (Bcv) – muchie de deal în satul Prevecior. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Chiceanului* (cf. *Chicea*, bg. *Kičea*) (DNFR, 114), cf. și numele localității *Checea* „localitate în jud. Timiș” (vezi Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 142-144).

Muchia Chisului (Bcv) – coamă de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Chisu*, v. *supra* *Cleanțu Chisului*.

Muchia Cioclodânului (M) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cioclodanu* (gen.).

Muchia Cocâlțaului [mukɨa cocîlțâului] (M) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cocâlțâu* (gen.).

Muchia Codrișóruului (M) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *codrișor* (gen.).

Muchia Cornișóruului (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cornișor* (gen.).

Muchia Córnuului (Bcv) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Cornu* (gen.).

Muchia cu Aluni (M) [múkɨa cu alún] – pășune montană, stână. – După s. *muchie* + determ. subst. *alun* (pl.) cu prep. *cu*.

Muchia cu Brăduiu [múkɨa cu brăduiu] (Bcv) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. subst. dim. *brădui* cu prep. *cu*.

Muchia cu Ciungi [~súnz] (Băț) – pădure de foioase și conifere „aici a existat o altă pădure care a luat foc, rămânând doar ciungii”. – După s. *muchie* + determ. subst. *ciung* (pl.) „ciot”, „butuc”, „trunchi de copac” (DTB, II, p. 71, cf. și Crețan, Frățilă, *Dicționar*, 258) cu prep. *cu*.

Muchia cu Fonfiu (Băț) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. subst. *fonfiu*, var. a lui *foionfiu* cu prep. *cu*.

Muchia cu Hotáru (Băț) – deal cu fânețe la hotarul Bucova. – După s. *muchie* + determ. subst. *hotar* cu prep. *cu*.

Muchia cu Hotaru (Bcv) – deal cu fânețe la hotarul Băuțar. V. *supra*.

Muchia cu Măgríni (M) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. subst. *măgrin* „salcâm” (pl.) cu prep. *cu*.

Muchia cu Ștándurile (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *ștand* „schelă la o casă; (în forma: *ștant*) bară care desparte caii sau vitele în grajd” (DAR) cu prep. *cu*.

Muchia de la Bórdu (Bcv) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. topon. *Bordu* cu prep. comp. *de la*.

Muchia Frásinii (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Frasina* (gen.).

Muchia Frásinéilor (M) – coamă de deal, pădure de foioase între pârâul Șipot și Măciște. – După s. *muchie* + determ. subst. dim. *frásinel* (pl. gen.).

Muchia Georgeoani [~ÈorÈoáni] (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Ghiorghioaíne* (gen.) (< antrop. *Gheorghe* + suf. + *-oaíne*).

Muchia Iliónilor (Bcv) – coamă de deal. – După s. *muchie* + determ. n. grup *ilioíni* (cf. *Ilio(u)* (DNFR, 256) < *Ilie* + suf. *-oíni*) (gen.).

Muchia Iovánéscului (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Iovănescu* (< *Iovan* (DNFR, 260) + suf. *-esc*) (gen.).

Muchia Izlázului (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *izlaz* (gen.).

Muchia lu Bârbu (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Barbu*, cf. *Cotu lu Barbu* (gen.).

Muchia lu Boamfă (M) – deal cu fânețe pe valea pârâului Hodinț. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Boamfă* (poreclă cunoscută în localitate) (gen.).

Muchia lu Boián (M) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Boian* (cf. n.p. *Boian* (DOR, p. 207, s.v. *Boi*). Iordan (DNFR, 69) îl explică din bg. *Bojan* (și sl. *Bojan*), admitând că uneori ar putea fi un derivat de la top. *Boia*. Frățilă, STD, 72 dă mai multe oiconime *Boiu*, dintre care unul pe Târnava Mare, lângă Sighișoara (sat al comunei suburbane Albești, municipiul Sighișoara), de la care, cu suf. *-ean*, se putea forma numele *Boian* (gen.).

Muchia lu Búfi (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *buf* „arbust mic” (DSB, IV, 174), întrebuințat de obicei la pl., v. *supra Calea de la Bufi*.

Muchia lu Coadă (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Coadă* (DNFR, 136) (gen.).

Muchia lu Dobréi (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Dobrei* (DNFR, 175) (gen.).

Muchia lu Pătruț (Bcv) – parte de sat. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Pătruț* (gen.).

Muchia lu Pótă (Crn) – parte de sat în Cornișor. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Potă* (cf. *Potea*) (DOR, 352) (gen.).

Muchia lu Treanță (M) – fânețe. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Treanță*, poreclă cunoscută în localitate (gen.).

Muchia lu Tutúr (Băț) – culme abruptă în masivul Poiana Ruscă. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Tutur* (< s. *Tut-* (cf. *Tuta*, *Tutu*, *Tutuc*, *Tutuș*) + suf. *-ur-*) (Pătruț, SOR, p. 74-75) (cf. și DOR, 394) (gen.).

Muchia lu Vasile [~vasîle] (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Vasile* (gen.).

Muchia Lungă (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. adj. *lungă*.

Muchia Mică (M) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. adj. *mică*.

Muchia Munteánului (Bcv) – coamă de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Muntean* (gen.).

Muchia Pârlită (Crn) – deal lung. – După s. *muchie* + determ. adj. *pârlită* „arsă”.

Muchia Poieníții (Bcv) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon., cf. *Muntele Poienița* (gen.).

Muchia Priporului [~príporuluĵ] (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Pripor* (gen.).

Muchia Pușcășului (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Pușcaș* (DNFR, 383) (gen.).

Muchia Sátului (VMg) – deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *sat* (gen.).

Muchia Sârbului (Băț) – culme submontană cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Sârbu* (gen.).

Muchia Stârmînilor (Bcv) – parte de deal cu pantă stâncoasă. – După s. *muchie* + determ. subst. (gen.) *stârmînă* „coborâș prăpăstios, regiune cu pante prăpăstioase”, „coastă prăpăstioasă”, „coastă prăpăstioasă, împădurită” (Porucic, *Lexiconul*, 23, 31, 67).

Muchia Șesului (Crn) – deal cu fânețe. – După s. *muchie* + determ. topon. *Șes* (gen.).

Muchia Șteonfului [~șćeómfuluĵ] (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. subst. *știomf* „ciot de copac” (gen.).

Muchia Târniței (Bcv) – parte de deal. – După s. *muchie* + determ. topon. *Târnița* (gen.).

Muchia Tómi (Bcv) – muchie de deal. – După s. *muchie* + determ. antrop. *Toma* (DNFR, 456) (gen.).

Muchia Țiganilor [~țígánilor] (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. n. grup *țigani* (gen.).

Muchia Văráticului (Băț) – deal. – După s. *muchie* + determ. topon., cf. *Văratecu Mic*, *Văratecu Mare* (gen.).

Mucica (RusM) – deal, parte de sat. – După antrop. *Mucica* (cf. *Mucea* + suf. *-ica*, cf. bg. *Mučko*) (DNFR, 319) (gen.).

Muga Mare (Glb) – deal cu pădure. – După top. *Muga* + determ. adj. *mare* (cf. DTB, VI, 70).

Muga Mare (Var) – deal cu pădure. – După top. *Muga* (cf. Ioniță, *Nume*, 30, 202) + determ. adj. *mare*.

Muga Mică (Var) – deal. – După top. *Muga* + determ. adj. *mică*.

Muieșu [múieșu] (Var) – deal cu pădure. – După antrop. pop. *Muieșu* (cf. *Muia*) (DNFR, 319).

Mumuiețu [mumuĵétu] (Bor) – câmpie alpină. – După s. reg. *mumuie* „sperietoare” (DA, s. v. *momâie*) + suf. *-eț*.

Muntele Blóju [múncele~] (Mal) – munte. – După s. *munte* „ridicătură a scoarței pământului mai mare decât dealul, de obicei stâncoasă și depășind înălțimea de 800 de metri” (DEX) + determ. antrop. *Bloju*, v. *supra Bloju*.

Muntele lu Dălceni [~dălsén] (Dlc) – munte. – După n. grup *dălceni* „cei din localitatea Dalci”.

Muntele Mic (Bor) – munte. – După s. *munte* + determ. adj. *mic*.

Muntele Mic (Car) – stradă. V. *supra*.

Muntele Mic (M) – munte. V. *supra*.

Muntele Mic (Mal) – munte. V. *supra*.

Muntele Mic (Măg) – munte. V. *supra*.

Muntele Mic (Măr) – munte. V. *supra*.

Muntele Mic (PoiMr) – munte. V. *supra*.

Muntele Mic (TRu) – munte. V. *supra*.

Muntele Nemánu (Car) – stradă. – După antrop. *Neman* (cf. *Nemoianu*) (DOR, 335), cf. și *Nemea*, *Nemescu* (DNFR, 331).

Muntele Poienița (Bcv) – pășune alpină în masivul Retezat. – După s. *munte* + determ. subst. *poieniță*.

Muntele Rúsca (Rusț) – munte. – După s. *munte* + determ. topon. *Rusca*.

Munții Báicu (Măr) – munte. – După s. *munte* (pl.) + determ. antrop. *Baicu*, v. *supra Baicu*.

Munții Blójlui (Măr) – pășune alpină. – După s. *munte* (pl.) + determ. topon. *Bloju* (gen.).

Murgána (M) – munte. – După adj. *murgan(ă)*, v. *supra Morgana*, v. și antrop. *Murgan* (DOR, 329).

Murgana (PoiMr) – munte. V. *supra*.

Murgana (VB) – munte. V. *supra*.

Muróhu (Bor) – culme de deal. – După s. *muroń* „stafie, strigoi”, cf. *muroi* (DA).

Múza (Var) – teren arabil. – După antrop. *Muza* (DOR, 292, s. v. *Hamza*, DTB, VI, 75).

SIGLE ȘI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

ACILFR = *Actele celui de-al XII-lea Congres Internațional de Lingvistică și Filologie Romanică* (București, 1968), I-II, București, EA, 1970-1971.

ANON. CAR. = *Anonymus Caransebiesensis (Dictionarium valachico-latinum, vechi glosar roman-latin)*, în „Tinerimea română”, publicație a Societății literare cu același nume sub direcția lui Gregorie C. Tocilescu, serie nouă, Tipografia corpului didactic, vol I, fasc. III, p. 326-380.

Bogrea, PIF = Vasile Bogrea, *Pagini istorico-filologice*, Cluj, Ed. Dacia, 1971.

Borcilă, *Un fenomen fonetic* = Mircea Borcilă, *Un fenomen fonetic dialectal: rostirea lui ș ca s și a lui j ca z în graiurile dacoromâne. I. Răspândirea și situația actuală a fenomenului*, în CL, X, 1965, nr. 2, p. 269-279.

Brâncuș, *Vocabularul autohton* = Grigore Brâncuș, *Vocabularul autohton al limbii române*, București, EȘE, 1983.

- CADE = I.-A. Candrea, *Dicționarul limbii române din trecut și de astăzi* (Dicționarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească”), partea I, București, 1931.
- Capidan, *Raporturile* = Th. Capidan, *Raporturile lingvistice slavo-române I. Influența română asupra limbii bulgare*, în DR, III, 1924.
- Cihac I-II = A. de Cihac, *Dictionnaire d'étymologie daco-romaine*. Vol. I. *Éléments latins, comparés avec les autres langues romanes*. Francfort, 1870. Vol. II. *Éléments slaves, magyars, turcs, grecs-moderne et albanais*, Francfort, 1879.
- Costin, *Graiul bănățean* = Lucian Costin, *Graiul bănățean*, vol. I și II, Timișoara și Dr. Tr.-Severin, 1926 și 1934.
- Conea, I. (coordonator), *Clopotiva*, Institutul de Științe Sociale al României, București, 1940.
- Copilu, *Turda* = D. Copilu, *Material dialectal cules din Regiunea Cluj (raionul Turda, comuna Suțu)*, în LR, X, 1961, p. 129-131.
- Crețan, Frățilă, *Dicționar* = Remus Crețan, Vasile Frățilă, *Dicționar geografico-istoric și toponimic al județului Timiș*, Timișoara, Editura Universității de Vest, 2007.
- DA = *Dicționarul limbii române*, publicat de Academia Română, București, 1913 și urm.
- DAR = Gh. Bulgăr și Gh. Constantinescu-Dobridor, *Dicționar de arhaisme și regionalisme*, Editura Saeculum Vizual, București, 2005.
- DELR = Gh. Bolocan, Elena Șodolescu-Silvestru, *Dicționarul entopic al limbii române*, SCO, I, 1995, p. 67-101, SCO, II, 1996, p. 179-239.
- Densusianu, Ț.H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Țara Hațegului*, București, Ed. Librăriei Socec, 1915.
- DER = Alexandru Ciorănescu, *Dicționarul etimologic al limbii române*, București, Editura Saeculum I. O., 2007.
- DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, București, EA, 1975; ed. a II-a, București, Ed. Univers Enciclopedic, 1996.
- DFNFR = *Dicționar de frecvență a numelor de familie din România (DFNFR)*, vol. I, A-B, Craiova, Ed. Universitaria, 2003, redactor responsabil prof. univ. dr. Teodor Oancă.
- Dicț. etnobotanic* = Al. Borza, *Dicționar etnobotanic*, București, EA, 1968.
- DLR = *Dicționarul limbii române*, serie nouă, București, EA, 1965 ș.u.
- DLRM = *Dicționarul limbii române moderne*, București, EA, 1958.
- DNFR = Iorgu Iordan, *Dicționar al numelor de familie românești*, București, EȘE, 1983.
- DR = „Dacoromania”, Cluj, I, 1920-1921 ș.u.
- DSB = *Dicționarul subdialectului bănățean*, redactor coordonator Vasile Șerban, vol. I-II – redactor Sergiu Drincu, vol. III-IV – redactor Maria Purdela Sitaru, Timișoara, TUT, 1985-1988.
- DTB, I = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, I (A-B) 1984, TUT, Timișoara, 1989.
- DTB, II = Rodica Suflețel, Viorica Goicu, *Dicționarul toponimic al Banatului*, II (C), TUT, Timișoara, 1985.

- DTB, III = Rodica Suflețel, Viorica Goicu, *Dicționarul toponimic al Banatului*, III (D-E), Universitatea din Timișoara, Centrul de Științe Sociale, Timișoara, 1986.
- DTB, IV = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, IV (F-G), TUT, Timișoara, 1986.
- DTB, V = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, V (H-L), TUT, Timișoara, 1987.
- DTB, VI = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, VI (M-N), Universitatea din Timișoara, CȘS, Timișoara, 1989.
- DTB, VII = Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului*, VII (O), Timișoara, Ed. Amphora, 1994.
- DTB, *Litera R* = Vasile Frățilă, Viorica Goicu, Rodica Suflețel, *Dicționarul toponimic al Banatului* (R), în SCO, nr. 7, Editra Universitaria, Craiova, 2002, p. 267-327.
- DOR = N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, București, EA, 1963.
- DTRO = *Dicționarul toponimic al României. Oltenia*, Craiova, Ed. Universitaria, I-V, 1993-1995 (coordonator Gh. Bolocan).
- Duridanov, *Vardar* = Ivan Duridanov, *Die Hydronymie des Vardarsystems als Geschichtsquelle*, Köln-Wien, Böhlau Verlag, 1975.
- Frățilă, *Etimologii* = Vasile Frățilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, București, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.
- Frățilă, *Lexic. și top.* = Vasile Frățilă, *Lexicologie și toponimie*, Timișoara, Ed. Facla, 1987.
- Frățilă, *Contribuții* = Vasile Frățilă, *Contribuții lingvistice*, Timișoara, Ed. de Vest, 1993.
- Frățilă, STD = V. Frățilă, *Studii de toponimie și dialectologie*, Timișoara, Ed. Excelsior Art, 2002.
- Frățilă, *Studii* = Vasile Frățilă, *Studii lingvistice*, Timișoara, Editura Excelsior, 1999.
- Frățilă, *Top. băn.* = Vasile Frățilă, *Toponimie bănățeană (Note etimologice)*, în CCS, II, 1984, p. 31-50.
- Gămulescu, *Elemente* = D. Gămulescu, *Elemente de origine sîrbocroată ale vocabularului dacoromân*, București, EA, 1974.
- Ghidu, Bălan, *Monografia Caransebeșului* = Andrei Ghidiu, Iosif Bălan, *Monografia Caransebeșului*, Timișoara, Ed. Mirton, 2000.
- Giuglea, CRR = George Giuglea, *Cuvinte românești și romanice*, București, EȘE, 1983.
- Goicu, *Note* = Viorica Goicu, *Note de toponimie bănățeană*, CCS, II, 1984, p. 51-54.
- GRKOVIĆ = Milica Grković, *Rečnik ličnih imena kod srba*, Beograd, 1977.
- Groza, Rădulescu, *Legende* = Liviu Groza, Mihail Rădulescu, *Legendă și istorie în Banatul grăniceresc*, Lugoj, Editura Dacia Europa Nova, 2004.
- Homorodean, *Cinciș și Valea Ploștii* = M. Homorodean, *Toponimia satelor Cinciș și Valea Ploștii (Județul Hunedoare)* în SMO, 1960, p. 87-109.
- Homorodean, *Grădiște* = Mircea Homorodean, *Nume de locuri de pe valea Grădiștii (județul Hunedoara)*, în StUBB, XX, 1975, p. 52-56.
- Homorodean, *Vechea vatră* = M. Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.

- Ilčev, *Rečnik* = St. Ilčev, *Rečnik na familni imena u bálgarite*, Sofia, 1969.
- Ioniță, *Glosar* = V. Ioniță, *Glosar toponimic Caraș-Severin*, Reșița, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.
- Ioniță, *Nume* = V. Ioniță, *Nume de locuri din Banat*, Timișoara, Ed. Facla, 1982.
- Iordan, *Top. rom.* = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, București, EA, 1963.
- Ivănescu, ILR = G. Ivănescu, *Istoria limbii române*, Iași, Ed. Junimea, 1980.
- Loșonți, *Soluții etimologice* = Dumitru Loșonți, *Soluții și sugestii etimologice*, București, Ed. Univers Enciclopedic, 2001.
- Loșonți, *Contribuții* = Dumitru Loșonți, *Contribuții toponimico etimologice*, în LR, nr. 3, 1975, p. 239-247.
- Loșonți, *Toponime* = D. Loșonți, *Toponime românești care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2000.
- Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, 2006.
- Mărgineanu, *Ruskberg* = Doinel Puiu Mărgineanu, *Ruskberg. Rusca Montană*, Caransebeș, Ed. Ionescu, 2004.
- Miklosich, *Lexicon* = Fr. Miklosich, *Lexicon palaeoslovenicum-graeco-latinum*, emendatum et auctum, Vindobonae, 1862-1865.
- Miklosich, *Slaw. Elem* = F. Miklosich, *Slavische Elemente im Neugriechischen*, în Sitzungabeichte, t. LXIII, Vien, 1870.
- Monografia comunei Obreja* = Petru Itineanțu (coordonator), *Monografia comunei Obreja*, Caransebeș, Editura Ionescu, 2002.
- Monografia localității Zlagna* = Dimitrie Negrei, Dimitrie Pavel Negrei, Egița Silvia Pop, *Monografia localității Zlagna*, Timișoara, Editura Marineasa, 2007.
- NALR-Banat. Date* = *Noul atlas lingvistic român pe regiuni. Banat. Date despre localități și informatori*, sub conducerea lui Petru Neiescu, de Eugen Beltechî, Ioan Faiciuc, Nicolae Mocanu, București, EA, 1980.
- Oancă, *Probleme* = Teodor Oancă, *Probleme controversate în cercetarea onomastică românească*, Craiova, Ed. „Scrisul Românesc”, 1996.
- Oros, *Bistra* = M. I. Oros, *Din toponimia Văii Bistrei (jud. Bihor)*, în SMO, p. 189-199.
- Pascu, *Sufixe* = G. Pascu, *Sufixele românești*, București, 1916.
- Pașca, *Contribuții* = Ștefan Pașca, *Contribuții toponomastice. 1. Apelative topice derivate cu sufixe colective de la nume de plante. 2. Ceva despre sufixul -at, -atâ în toponomastica noastră. 3. Șugag*, în DR, XI, 1948, p. 60-102.
- Pașca, *ȚO* = Ștefan Pașca, *Nume de persoane și nume de animale în Țara Oltului*, București, EA, 1936.
- Pătruț, *Nume* = Ioan Pătruț, *Nume de persoane și nume de locuri românești*, București, EDP, 1984.
- Pătruț, *OR* = Ioan Pătruț, *Onomastica românească*, București, EȘE, 1980.
- Pătruț, *SOR* = Ioan Pătruț, *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2005.
- Petrovici, *SDT* = Emil Petrovici, *Studii de dialectologie și toponimie*, București, EA, 1970 (volum îngrijit de I. Pătruț, B. Kelemen și I. Mării).

- Porucic, *Lexiconul* = T. Porucic, *Lexiconul termenilor entopici din limba română*, Chişinău, 1931.
- PRIRUČNIK = *Priručnik za primenu postanskog broja* (Beograd), 1971.
- REZ. POPISA = *Rez Popisa. Definitivni rezultati popisa stanovista od 31 Marta, 1931 godine*, kniga I, Beograd, 1937.
- RJA = *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, (Jugoslovenska Akademija znanosti i umijetnosti), Zagreb, 1988 și urm.
- RČM = *Rečnik Mesta. Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca*, 1925.
- Russu, ER = I. I. Russu, *Etnogeneza Românilor*, Bucureşti, EȘE, 1981.
- Rusu, *Nume* = Gr. Rusu, *Nume și locuri din nord-estul Transilvaniei*, în SMO, p. 153-180.
- Schütz, *Terminologie* = Joseph Schütz, *Die geographische Terminologie des Serbokroatischen*, Berlin, Akademie Verlag, 1957.
- Scriban = A. Scriban, *Dicționarul limbii românești*, Iași, 1939.
- Skok I-III = Petar Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, t. I-III, Zagreb, 1971-1973.
- SMO = *Studii și materiale de onomastică*, EA, 1969.
- Suflețel, Gorj = Rodica Suflețel, *Aspecte dialectale ale toponimiei din Gorj*, în MCD, 2, 260-280.
- Suflețel, *Termeni hidrografici* = Rodica Suflețel, *Termeni hidrografici în toponimie (I)*, în CCS, II, Timișoara, 1984, p. 74-80.
- Tiktin = H. Tiktin, *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, I-II, Bucureşti, 1903-1924.
- Tomici, *Onomastica* = Mile Tomici, *Onomastica sârbilor și a croaților din România*, Bucureşti, EA, 2006.
- TTRT, (Sălaj) = *Tezaurul toponimic al României: Transilvania (TTRT): județul Sălaj*, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2006 (colaboratori Dumitru Loșonți, Ileana Neiescu).
- VUK = Vuk St.-Karadžić, *Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim rječma (1818)*, în *Sabrana dela Vuka Karadžića*, II, Belgrad, 1966, p. 1-928.

SIGLE PENTRU LOCALITĂȚILE ANCHETATE

Băuțar = (Băț)	Mal = (Mal)
Borlova = (Bor)	Marga = (M)
Bucova = (Bcv)	Măru = (Măr)
Caransebeș = (Car)	Obreja = (Obr)
Cicleni = (Cic)	Ohaba = (O)
Cireșa = (Cir)	Oțelu Roșu = (OR)
Ciuta = (Ciut)	Poiana Mărului = (PoiMr)
Cornișoru = (Crm)	Preveciori = (Prev)
Dalci = (Dlc)	Rusca Montană = (RusM)
Glimboca = (Glb)	Ruschița = (Rusț)
Iaz = (Iaz)	Turnu Ruieni = (TRu)
Măgura = (Măg)	Valea Bistrei = (VB)

Vama Marga = (VMg)
Var = (Var)
Voislova = (Vos)

Zăvoi = (Zăv)
Zervești = (Zer)
Zlagna=(Zg)

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE BISTRA ET DE SEBEȘ.
GLOSSAIRE (II)
(Résumé)

L'article vient compléter le glossaire toponymique publié dans le numéro précédent de cette revue (lettres A-F). Dans le présent travail on analyse les toponymes des vallées de Bistra et de Sebeș, département de Caraș-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d'amples enquêtes. On a consulté également un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d'État de Caransebeș.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l'aspect géographique du terrain, sur l'importance économique et leur localisation. On indique aussi le sens et l'origine des appellatives qui sont à la base des noms propres.